

JANUARI 1985

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

tijdschrift voor zuiver begrip

**Wie
zorgt
er
voor
de
bejaarden
?**

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.
België: postrekening 000-0157667-42; bankrekening 721-5205043-14. Verantwoordelijke uitgever: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Nederland: Postgiro No 1954800, bankrekening Algemene Bank Nederland, Utrecht, No 555013340. Deze rekeningen zijn voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland.
Verspreiding en redactie van de nederlandsstalige editie, tevens adres voor alle correspondentie: Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland.

**OPRICHTER EN ALGEMEEN
HOOFDREDACTEUR:**
HERBERT W. ARMSTRONG

HOOFDREDACTEUR:

HERMAN L. HOEH

EINDREDACTEUR:

DEXTER H. FAULKNER

SENIOR REDACTEUR:

RAYMOND F. MCNAIR

NIEUWSREDACTEUR:

GENE H. HOGBERG

REDACTEUREN:

JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY, RODERICK
C. MEREDITH, DONALD D. SCHROEDER,
JOHN R. SCHROEDER, MICHAEL A. SNYDER,
CLAYTON D. STEEP, KEITH W. STUMP

ASSISTENT-REDACTEUREN:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

VASTE MEDEWERKERS:

DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,
KENNETH C. HERRMANN, L. LEROY NEFF,
RICHARD PAIGE, PATRICK A. PARNELL,
RICHARD J. RICE, RICHARD H. SEDLIACIK,
DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

TECHNISCH KOPIJREDACTEUR:

PETER MOORE

REDACTIE-ASSISTENTEN:

CHERYL EBELING, KAREN FERGEN,
WERNER JEBENS, JANICE ROEMER, MARIA ROOT,
TONY STYER, WENDY STYER,
RON TOTH, EILEEN WENDLING

VORMGEVING:

RANDALL COLE

Medewerkers: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Coördinator Vormgeving: GREG S. SMITH

FOTOREDACTIE:

Hoofd fotografische verzorging:

WARREN WATSON;

Hoofd fotoproduktie: HAL FINCH;

Medewerkers: G. A. BELLUCHE JR.,

KEVIN BLACKBURN, CHARLES BUSCHMANN,

NATHAN FAULKNER, ALFRED HENNIG,

ELIZABETH RUCKER,

KIM STONE

Fotoarchief: VERONICA TAYLOR

UITGEVERIJ:

Directeur uitgeverij: RAY WRIGHT;

Hoofd produktie: ROGER G. LIPPROSS;

Produktie: RON TAYLOR;

Coördinatoren internationale edities: JEANNETTE

ANDERSON, VAL BROWN, BOB MILLER;

Distributie: BOYD LEESON;

Distributie-assistent: CAROL RIEMEN;

Distributie losse nummers: JOHN LABISSONIERE

FINANCIËEL BELEID:

L. LEROY NEFF

INTERNATIONALE EDITIES:

DUITS: JOHN B. KARLSON;

ENGELS: JOHN R. SCHROEDER

FRANS: DIBAR APARTIAN;

ITALIAANS: CARN CATHERWOOD;

NEDERLANDS: JOHAN WILMS;

NOORS: ROY ØSTENSEN;

SPAANS: DON WALLS

KANTOREN:

AUSTRALIË: ROBERT MORTON;

CANADA: COLIN ADAIR;

ENGELAND: FRANK BROWN;

FILIPPIJNEN: ROD MATTHEWS;

FRANKRIJK: SAM KNELLER;

LATIJS-AMERIKA: LEON WALKER;

NEDERLAND: BRAM DE BREE;

NIEUW-ZEELAND: PETER NATHAN;

PUERTO RICO: STAN BASS;

WEST-DUITSLAND: FRANK SCHNEE;

ZUID-AFRIKA: ROY MCCARTHY;

ZWITSERLAND: BERNARD ANDRIST

de
ECHE TE WAARHEID
tijdschrift voor zuiver begrip

18E JAARGANG No. 1

OPLAGE WERELDWIJD 7.333.000

JANUARI 1985

ARTIKEL EN

- 1 Persoonlijk van Herbert W. Armstrong
- 2 Koningin Elizabeths bezoek aan Canada
- 4 Wie zorgt er voor de bejaarden?
- 7 De ware kinderopvoeding
Vijf basisregels voor ouders
- 11 Wat betekent het Christendom voor u?
- 15 'Sneeuwkoorts'
- 19 Wat is de mens en wat maakt hem uniek?
- 27 Nieuwsoverzicht

VOORPAGINA

De achtergrond van de interventie door de staat op het gebied van de zorg voor de bejaarden en armen is in het algemeen onbekend. De deuren tot wat eens het domein van de kerk en de familie was werden voor de staat, en voor de belastingen geopend door de opkomst van het humanisme en het protestantisme. Tegenwoordig is er een enorme bureaucratie nodig om alle sociale belastingen te behandelen.

FOTO HAL FINCH — PT

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans, Noors en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1984 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein (Nederland).

Telefoon: 03402-39922

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 5644, Cape Town 8000
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, 06500 Mexico D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Handwritten signature of the author, likely 'Hans van der Vliet'.

Wat is er fout met onze regeringen?

Leiders van deze wereld, WORDT WAKKER! — of zie de uitroeiing van de mensheid onder de ogen! Nu het jaar 1985 zijn intrede doet, gaat de wereld gebukt onder moeilijkheden en problemen die niet meer door de mens opgelost lijken te kunnen worden. OVERLEVEN is nu het grootste probleem!

Het lijkt erop dat, als de wapens voor massavernietiging het niet doen, de bevolkingsexplosie de mensheid zal uitroeien!

Voor ieder gevolg moet een OORZAAK bestaan. Te vaak probeert de mens een oplossing te vinden door het gevolg aan te pakken. Maar zolang de oorzaken niet worden weggenomen, zullen de gevolgen niet zomaar verdwijnen. In de vereiste speurtocht naar oorzaken vinden wij zes belangrijke facetten die de samenleving gemaakt hebben tot wat zij nu is: de regering, de handel en industrie, de wetenschap en technologie, het moderne onderwijs, de vakbeweging en de godsdienst.

Wat is er met deze zaken mis gegaan?

De beschaving is wat de leiders ervan hebben gemaakt, en het onderwijs is de alma mater van de leidinggevende mensen. Zij zijn over het algemeen wat het onderwijssysteem van hen heeft gemaakt. Het onderwijs heeft zich geheel aan intellectueel materialisme overgegeven. Op een gegeven moment is de kennis van de ECHTE WAARDEN overboord gegooid. De problemen van de mensheid zijn van geestelijke aard en kunnen door middel van materiële kennis niet worden begrepen of opgelost.

Onlangs hebben er in de Verenigde Staten presidentsverkiezingen plaatsgevonden. Wat is de bijdrage van de regering aan de oorzaken of de oplossingen van de huidige, steeds groter wordende problemen?

In de loop der jaren ben ik uitgenodigd voor persoonlijke gesprekken met de staatshoofden van vele landen — koningen, keizers, presidenten, premiers — en anderen die hoge overheidsposities bekleedden.

Ik heb vaak tegen hen gezegd dat er globaal genomen slechts TWEE LEVENSWIJZEN bestaan. En deze staan in lijnrechte tegenstelling tot elkaar. De ene leidt tot vrede, universele welvaart en welzijn. De andere is de OORZAAK van wat wij nu in deze wereld ervaren!

Ik vereenvoudig deze twee fundamentele motivaties zó, dat een kind ze kan begrijpen. De ene is de levenswijze van „NEMEN” — de andere is de levenswijze van „GEVEN”.

„Nemen” is de weg van egocentrisme, ijdelheid, begeerte, nijd, jaloezie, vijandigheid en wrok jegens gezag. „Geven” is de weg van onbaatzuchtige LIEFDE — zorg voor het welzijn van de naaste die gelijk is aan de zorg voor zichzelf. Het is de weg van helpen, dienen, delen, van vriendelijkheid, zorgzaamheid en goede wil.

De REGERING is het georganiseerde gezag over het volk dat door middel van wet en orde iedereen moet verzekeren van vrijheden en mogelijkheden die geen inbreuk maken op de wettelijke rechten en vrijheden van anderen.

Maar de politici regeren in een wereld die de levenswijze van „NEMEN” volgt. De regering zou een samenleving moeten produceren vol tevredenheid, geluk, vrede en welvaart.

De politici zijn opgegroeid in deze wereld, die aan de levenswijze van „NEMEN” is verslaafd. Het zou wel zeer naïef zijn om te veronderstellen dat zij geheel vrij van de motivatie van „NEMEN” zijn gebleven. In hun opleiding heeft niets hen van de impuls om te „geven” doordrongen. Het is dus normaal dat zij leven volgens het principe „voor wat hoort wat”.

Nu wil het publiek van de regering „NEMEN”. En de politieke kandidaten willen de stem van het publiek. Maar het publiek bestaat uit vele groeperingen en de kandidaat gaat er soms toe over beloften te doen die hij niet kan waar maken.

Maar terwijl het publiek iets van de regering wil, moeten wij niet denken dat de politieke kandidaten geen macht willen. Dus vinden wij in de politiek een draaimolen van mensen die iets van de regering willen en politici die iedere strategie benutten

(Zie verder pagina 13)

De diepere betekenis van

Koningin Elizabeths bezoek aan Canada

Gene H. Hogberg

Het bezoek dat koningin Elizabeth afgelopen herfst aan Canada bracht, richtte nog eens de aandacht op de unieke rol van de wereldomspannende Britse monarchie.

Elizabeth II begon haar bezoek aan Canada — haar twaalfde als regerend vorstin — op een moment waarop haar populariteit in Engeland een hoogtepunt had bereikt. Enquêtes van de afgelopen jaren hebben bevestigd dat zowel de monarchie als haar meest zichtbare symbool, de koningin, in de ogen van het Britse publiek algemene voorkeur en respect genieten.

Waarom zo populair

Waarnemers zijn het erover eens dat koningin Elizabeth II sedert die 6e februari 1952 toen zij na de dood van haar vader, George VI, de troon besteeg, zich voortdurend verder heeft bekwaamd in haar taakvervulling. Op haar 25e was Elizabeth de jongste monarch die sedert koningin Victoria de troon besteeg — op dezelfde leeftijd als haar grote zestiende-eeuwse voorgangster, Elizabeth I.

Ter gelegenheid van de 30e verjaardag van haar troonsbestijging merkte de Londense *Times* van 1 februari 1982 op dat het Elizabeth II uiteindelijk is

gelukt, uit te stijgen boven een eenvoudige, slechts door het ontzag van haar onderdanen bepaalde atmosfeer, om in plaats daarvan de ijlere sferen van de oprechte genegenheid te betreden.

Dezelfde kenschets in de *Times* bevatte ook het commentaar van Norman St. John Stevas, parlamentslid en bekend waarnemer van de monarchie. Hij zei:

„In deze tijd, waarin het Lagerhuis in de publieke achting is gedaald en de rol van het Hogerhuis ter discussie staat, heeft de monarchie zich tot onze enige werkelijk populaire politieke instelling ontwikkeld. De monarchie is in een heel reële betekenis de onderbouw gebleken van de beide andere stenden van het rijk.”

Dit is geen gering resultaat in een wereld die binnen een halve eeuw zo'n dertig monarchieën heeft zien verdwijnen.

Het juiste midden

Het lijdt geen twijfel dat Elizabeth II zowel in optreden als in decorum het imago van de Britse koninklijke familie heeft verbeterd. De koningin heeft laten zien dat zij onwrikbaar vasthoudt aan hoge standaarden van fatsoen en stabiliteit.

Terwijl zij meer zichtbaar en toegankelijk is geworden — haar driemaande-

lijkse tuinfeesten en de manier waarop zij zich vrijelijk tussen het publiek beweegt hebben haar populariteit doen toenemen — is zij niet bezweken voor de verleiding een populair „doe-maar-gewoon”-type monarch te worden, zoals in sommige andere constitutionele monarchieën het geval is geweest. Zij heeft haar waardigheid weten te bewaren, of zoals een deskundige in zaken betreffende de koninklijke familie het uitdrukte: „Zij bewandelt het juiste midden tussen toegankelijkheid en mystiek.”

Een andere deskundige, Paul Johnson, die eertijds nogal kritisch stond jegens de monarchie, stelde het als volgt: „Zij buigt niet voor de idiote opwellingen van de volksmaak. Zij doet geen pogingen om 'modern' te schijnen... Als wij dan toch een monarch moeten hebben, is het goed een koningin te bezitten die eruit ziet en zich gedraagt als een vorstin.”

Elizabeth II heeft geleerd op een gespannen koord te dansen, zegt een andere waarnemer, „en wel door instinctief aan te voelen dat het er niet om gaat hoe zij zich persoonlijk zou willen gedragen, maar om wat men van een gezalfde koningin mag verwachten”.

In zijn best-seller *Majesty* analyseerde de auteur Robert Lacey de wijze waarop de Koningin haar ambt bena-

dert. „Koninklijk te zijn is in haar ogen niet het spelen van een rol. Het is het zijn van een rol.” En zo smeedt de koningin alle klassen van het Britse volk aaneen.

Regeringen van uiteenlopende politieke richting komen en gaan — premier Thatcher is de negende minister-president die Elizabeth II dient. Door als staatshoofd boven de politiek te staan, verschaft de koningin een gevoel van stabiliteit en continuïteit.

Goed geïnformeerde raadgeefster

Het wezen van de Britse monarchie beperkt zich bepaald niet tot het vasthouden van sociale standaarden en het verschaffen van de grondslagen voor de saamhorigheid als natie.

De Koningin heeft drie specifieke rechten — „het recht om geraadpleegd te worden, het recht om aan te moedigen en het recht om te waarschuwen.” Zij oefent deze bevoegdheden daadwerkelijk uit, ook al schijnen ze in Engeland misschien nogal beperkt van omvang. Haar gouverneurs-generaal* doen hetzelfde in andere staten die onder haar soevereiniteit vallen.

Om deze functies naar behoren te kunnen vervullen, houdt Elizabeth II zich op de hoogte van alle staatsaangelegenheden.

Letterlijk elk belangrijk papier dat over het schrijfbureau van de premier gaat, krijgt ook de Koningin onder de ogen. Daarenboven raadpleegt de premier de Koningin wekelijks over tal van zaken.

De eerder aangehaalde kenschets in de *Times* zegt het volgende over de greep van de Koningin op de toestanden in de wereld:

„Elizabeth II is een vrouw met groot politiek inzicht... Haar ervaring is veelomvattender dan die van welk ander tegenwoordig levend staatshoofd ook... Het is in zeker opzicht erg jammer dat de Koningin, uit hoofde van haar positie, niet vaker gebruik kan

maken van haar verbazingwekkende kennis van de binnenlandse en de wereldpolitiek.”

De Kroon in Canada

De invloed van Elizabeth II reikt veel verder dan het Verenigd Koninkrijk. Canada vormt daarvan een goed voorbeeld.

Toen de Koningin tegen eind september een aantal speciaal uitgezochte locaties in Canada begon te bezoeken, waren dat beslist geen bezoeken aan buitenlands grondgebied, zoals in 1983 toen zij een staatsbezoek bracht aan Canada's zuidelijke buur, de Verenigde Staten.

In Canada is de officiële titel van Elizabeth II Koningin van Canada. Haar verantwoordelijkheden als staatshoofd maken deel uit van een unieke, ietwat abstracte constructie, bekend als de Kroon.

Dit instrument van staatsmacht „opereert langs mysterieuze en praktische wegen”, aldus Frank MacKinnon in *The Crown in Canada*. Meer dan wat dan ook is het de Kroon die het politieke leven van Canada onderscheidt van dat van de republiek de Verenigde Staten.

De Kroon, aldus haar voorstanders, is ook in hoge mate verantwoordelijk voor het feit dat Canada zo'n betrekkelijk ongestoorde politieke geschiedenis heeft.

De Kroon behelst de hoogste uitvoerende macht in Canada en neemt een plaats in boven het regeringsapparaat, bestaande uit volksvertegenwoordiging en minister-president. Zij vormt zoals auteur MacKinnon schrijft, „een instituut aan de top van de staat, bedoeld om de problemen van de politieke machtsuitoefening te begrenzen”.

De macht van de Kroon wordt vrijwel geheel achter de schermen uitgeoefend, onopvallend en vertrouwelijk. De meeste Canadezen zijn zich zelfs niet bewust van de dagelijkse bedrijvigheid van de Kroon. „Net als een ijsberg laat de Kroon alleen maar haar topje zien.”

De Kroon van Canada bestaat uit twaalf personen op sleutelposities — de koningin, de gouverneur-generaal en tien luitenant-gouverneurs (een voor elk van Canada's tien provincies).

Daar de Koningin in Engeland resideert, oefent de gouverneur-generaal alle bevoegdheden van de Koningin uit als haar persoonlijke vertegenwoordiger. Hij verricht alle formele en

ceremoniële functies die de Koningin zou verrichten als zij aanwezig was. Tot zijn taken behoren het bijeenroepen en ontbinden van het Parlement en het tekenen van officiële documenten.

Op buitenlandse reizen vertegenwoordigt de gouverneur-generaal Canada. En hij ontvangt de in Canada geaccrediteerde ambassadeurs van andere landen evenals die van Gemeenbestlanden.

De tien luitenant-gouverneurs vertegenwoordigen de Koningin in de provinciale besturen op dezelfde wijze als de gouverneur-generaal dat doet in de nationale regering. Dit feit is in belangrijke mate verantwoordelijk voor de tamelijk aanzienlijke mate van zelfbestuur van Canada's tien provincies, die over meer gezag en verantwoordelijkheden beschikken dan de staten van de V.S. Het heeft er zelfs toe bijgedragen de unieke Franse taal en cultuur in Quebec te helpen behouden.

Deze regeringsvorm en gezagsstructuur staan Canada's soevereiniteit als onafhankelijke natie op geen enkele wijze in de weg.

Oorspronkelijk was het zo, dat wat Canadese zaken betreft, de soeverein (koning dan wel koningin, al naar de feitelijke situatie) werd geadviseerd door vertegenwoordigers van de Britse regering. Maar naarmate Canada als natie rijpte, werd die taak meer en meer door Canadese adviseurs overgenomen, totdat de Britse regering zich geheel uit die rol terugtrok.

Het laatste overblijfsel van Britse controle over Canadese zaken verdween in 1982 door de zgn. „patriëring” van de Canadese grondwet (de „British North America Act” van 1867). Tot aan deze „patriëring” dienden amendementen op de BNA-Act eerst op advies van de Canadese regering door het Britse parlement te worden goedgekeurd (hetgeen Westminster automatisch deed).

In april 1982 reisde koningin Elizabeth naar Canada om formeel de Canadese grondwet te proclameren.

„Het feit dat de Kroon automatisch werd aangemerkt als de *Britse* Kroon moge jaren geleden zowel juist als praktisch zijn geweest, in de tijd dat Canada niet sterk genoeg was om zijn eigen instellingen en buitenlandse betrekkingen drijvende te houden. Maar de tijden zijn veranderd, en de Kroon behoort nu zowel aan Canada als

(Zie verder pagina 25)

* Elizabeth II is het staatshoofd van 18 landen, waaronder het V.K. Zij beschikt over 17 gouverneurs-generaal, daar in het V.K. een gouverneur-generaal overbodig is. The Statesman's Year-Book 1984-85 verwijst naar deze 18 landen als „Queen's Realms”: Antigua en Barbuda, Australië, de Bahama's, Barbados, Belize, Canada, Fiji, Grenada, Jamaïca, Mauritius, Nieuw-Zeeland, Papoea Nieuw-Guinea, Sint Christopher en Nevis, Sint Lucia, Sint Vincent en de Grenadines, Solomon Eilanden, Tuvalu en het V.K.

Wie zorgt er voor de bejaarden?

Ronald S. Toth

De nationale regeringen staan tegenover het probleem dat een steeds groter wordende groep bejaarden door steeds minder werkende mensen moet worden onderhouden.

In 1900 was de levensverwachting 47 jaar; tegenwoordig is die 74 jaar. In alle Westerse, geïndustrialiseerde landen is de levensverwachting gestegen.

Door die steeds hogere levensverwachting ontstaat echter een probleem waar nog maar weinig over geschreven wordt.

De andere bevolkingsexplosie

Men hoort in deze tijd veel over de bevolkingsexplosie. De krioelende mensenmassa's van Calcutta en Cairo. China, India en de landen van zwart-Afrika worstelen met een steeds sneller groeiende bevolking.

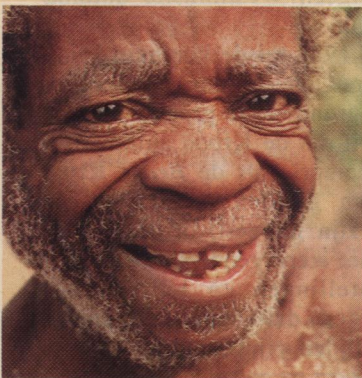
Maar van het Oeragebergte tot de Britse Eilanden, in de Verenigde Staten, Canada en Japan ligt het geboortecijfer een heel eind beneden de 2,1 die noodzakelijk is om de bevolking van een land op peil te

houden. West-Duitsland bijvoorbeeld heeft een geboortecijfer van 1,4; de Verenigde Staten 1,9; Groot-Brittannië 1,9; Canada 1,8 en Japan 1,8. Deze cijfers brengen een bedenkelijke trend aan het licht.

Doordat de gelederen van de jongeren door het lage geboortecijfer worden uitgedund en de levensverwachting blijft stijgen, staan deze landen tegenover een ernstige bevolkingsexplosie in de oudere bevolkingsgroep.

De ouderen in andere samenlevingen

Voor veel bejaarden in Westerse industriële samenlevingen is de oude dag

Pygmeënonoude in het Ituriwoud

een zware last geworden, een uitputtende beproeving.

Bij sommige andere volken en culturen, vooral die in de Derde Wereld, hebben de ouderen daarentegen altijd een eervolle positie ingenomen, zoals uit de volgende citaten moge blijken. (Zelfs in veel van deze gebieden is deze situatie echter aan het veranderen of al veranderd als gevolg van politieke wijzigingen en de invloed van de Westerse cultuur.)

Thailand: „De Phooyai uit

Thailand zijn de geëerde ouderlingen, aan wie alle belangrijke beslissingen moeten worden voorgelegd. Zij begeleiden de anderen bij elke stap op de weg door het leven, en kunnen zelfs de financiën beheren” (World Health, feb./mrt. 1982).

Zuidoost-Azië: „In landen van de regio Zuidoost-Azië van de wereldgezondheidsorganisatie hebben de ouderen van oudsher een voorrechte plaats in de samenleving ingenomen. Zij

worden geëerd en hun advies wordt gevraagd in zaken als het zaaien van landbouwproducten, een huwelijk in de familie, het oplossen van dorpsruzie, het voorschrijven van een remedie

In de Verboden Stad (China)

In Oostenrijk, Zweden en West-Duitsland maken de bejaarden al minstens 15% van de bevolking uit. De geïndustrialiseerde landen in het algemeen zien zich gesteld tegenover een bevolkingsexplosie van oudere mensen.

De hogere levensverwachting veroorzaakt een stijging in de kosten van gezondheidszorg en ouderdomspensioenen, terwijl het afnemende geboortecijfer een steeds grotere belastingdruk legt op de werkende mensen die het systeem moeten bekostigen. Dit is een zeer groot, nieuw dilemma voor de regeringen.

Door de steeds groeiende bevolkingsgroep van bejaarden die moet worden onderhouden door steeds minder werkende mensen, ontstaat er een omgekeerde bevolkingspiramide. Als de huidige trend doorzet, zal de beroepsbevolking niet groot genoeg zijn om de sociale verzekeringen voor de oudere bevolkingsgroep te bekostigen. Ronald Reagan heeft al voor dit probleem gewaarschuwd: „Er bestaat een mogelijkheid — of liever gezegd een waarschijnlijkheid — dat veel mensen, jonge mensen die nu premies betalen, nooit zullen kunnen ontvangen wat zij nu betalen.”

De dreigende storm

In de Verenigde Staten is de groep van zeer oude mensen — zij die 80 of ouder zijn — de leeftijdsgroep die de snelste groei doormaakt. In de volgende 15 jaar zullen de kosten voor hun onderhoud met twee derde stijgen. „Tegen het jaar 2000”, zei

tegen buikpijn, etc.” (*World Health*, feb./mrt. 1982).

De Bantoe Tiriki in Kenia: „... grootouders en andere ouderen spelen een voornaam rol bij het opvoeden van kinderen totdat deze de volwassenheid bereiken... Kleinkinderen gaan op hun beurt hun grootouders niet alleen beschouwen als aardige mensen, maar ook als degenen op wie zij kunnen terugvallen in tijden van grote problemen of nood” (*Sangree, Peoples of Africa*).

De Mboeti-pygmeëën: „... oude mensen worden altijd als zodanig gerespec-

teerd” (*Turnbull, Peoples of Africa*).

Barbara B. Turrey van het Amerikaanse bureau voor bevolkingsonderzoek, „zullen de mensen van in de 80 meer uitkeringen krijgen dan enige andere groep van oudere mensen of zelfs dan iedere bevolkingsgroep.”

In de Verenigde Staten wordt elke gepensioneerde inwoner onderhouden door ongeveer drieëneenhalf leden van de beroepsbevolking. Binnen tien jaar zal deze verhouding teruglopen tot een op tweeëneenhalf. In West-Duitsland is de verhouding nu een op twee, en de demografen schatten dat dit tegen het einde van de eeuw een op een zal zijn. In Japan is de verhouding een op twaalf. Dit zal omstreeks het jaar 2000 ongeveer een op twee zijn.

Wat een dilemma! Naarmate er minder werkende mensen zijn om meer pensioengerechtigden te onderhouden, moeten de regeringen kiezen uit twee alternatieven: óf de belastingen verhogen tot een ondenkbaar hoog peil, óf bezuinigen op de voorzieningen voor bejaarden.

De schattingen lopen sterk uiteen, maar sommige mensen geloven dat de jonge arbeidsbevolking tot 40% van het bruto inkomen zal moeten afdragen, alleen om de pensioenen te financieren. Deze toenemende druk op de beroepsbevolking zal een generatiekloof tussen werkende mensen en bejaarden scheppen. „Het huidige systeem van pensioenregelingen zal onvermijdelijk ineensstorten”, waarschuwt de West-Duitse socioloog Peter von Ehr. „Daar is niet aan te ontkomen.”

In het historische Sarajevo

teerd” (*Turnbull, Peoples of Africa*).

Het Kung-volk uit de Kalahari-woestijn: „Zowel de vader als de moeder verwachten en genieten respect en

gehoorzaamheid van hun kinderen... Zo lang de vader leeft, is hij het gezinshoofd... Kung-gezinnen zijn verantwoordelijk voor hun familie. Oude en hulpbehoev-

De kwestie ligt politiek zo gevoelig dat er niet veel aan kan worden gedaan. Meestal is de sociale uitkering of het pensioen het enige inkomen van de ontvangers en als men daarop zou bezuinigen, zou dit grote problemen opleveren. David Stockman, directeur van het Amerikaanse bureau voor management en begroting, stelt dat iedereen die hoopt op nog meer bezuinigingen „een dromer” is.

Maar hoe langer de regeringen wachten alvorens de basis van die omgekeerde piramide te corrigeren, hoe groter het probleem wordt. Hoe groter het probleem, des te extremer de maatregelen, willen zij doeltreffend zijn. En hoe extremer de maatregelen, hoe onwaarschijnlijker het wordt dat de verschillende landen ze zullen doorvoeren.

Een Japanse regeringsfunctionaris waarschuwde: „Voorlopig kan het systeem nog normaal functioneren, maar als er niet snel iets verandert, zal het binnen de 20 jaar bankroet zijn.”

Wie is verantwoordelijk?

De pensioenfondsen zijn met de beste bedoelingen door de overheid in het leven geroepen. Zij nam de verantwoordelijkheid op zich voor de bejaardenzorg. Door de steeds betere sociale diensten en pensioenfondsen was het niet meer zo nodig dat kinderen de zorg voor hun bejaarde ouders op zich namen. De overheid zou in alle behoeften voorzien.

De jonge mensen, die nu verlost zijn van deze verant-

vende ouders worden ook altijd ondersteund door hun nazaten” (*Marshall, Peoples of Africa*).

De Chagga in Tanzania: „... zorgen voor en verzorgd worden vormt een deel van het leven, van begin tot eind” (*Kessler, Human Behavior*).

De Aborigines in Australië: „De Aborigines hebben altijd en overal een diepe verering voor oude mensen” (*Thomas Petrie, Reminiscences of Early Queensland*).

De plattelandsbevolking van Joegoslavië: „Kinderen kunnen trouwen en het ouderlijk huis verlaten, maar ze

woordelijkheid, tonen steeds minder belangstelling voor het welzijn van de bejaarden. „Daar zou de regering iets aan moeten doen...”, of „Als we er maar geld voor hadden...”, is de instelling van tegenwoordig. De bejaarden worden steeds meer gezien als afhankelijke mensen in plaats van als individuen.

De regeringen hebben evenwel één ding over het hoofd gezien: de wet van God, die in de Tien Geboden wordt uiteengezet, legt de verantwoordelijkheid voor de zorg voor bejaarde ouders niet bij de overheid, maar bij de kinderen. „Eer uw vader en uw moeder...” (Ex. 20:12).

God wil dat de kinderen voor hun bejaarde ouders zorgen en hen steunen; dit neemt niet weg dat oude mensen zelf gedurende hun leven in hun financiële behoeften hebben moeten voorzien, zodat deze last niet op de schouders van de kinderen komt: „Immers, kinderen behoren niet voor hun ouders te sparen, maar ouders voor hun kinderen” (2 Kor. 12:14). De zorg voor de bejaarden is niet in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van politici.

De genegeerde oplossing

De menselijke regeringen zijn niet in staat om het probleem doeltreffend te bestrijden. Hiermee wil ik niet gering-schattend spreken over de pogingen om

In Miami krijgen bejaarden tweemaal per week een gratis maaltijd.

de bejaarden te helpen. Ik wil alleen maar zeggen dat het probleem zo groot is dat de mens het niet volledig kan oplossen.

Wanneer regeringsleiders voorstellen doen om het systeem van sociale verzekeringen te wijzigen, roept de oppositie zo'n grote politieke storm op dat het onmogelijk is een permanente oplossing voor langere termijn te bereiken. Toch ligt die permanente oplossing al jarenlang binnen bereik.

Het boek waarin deze oplossing is te vinden, is de Bijbel. De mens negeert het feit dat de Bijbel een boek is dat degelijke economische informatie bevat. Er is geen enkel facet van het leven dat niet in de Bijbel wordt behandeld en waarbij de Bijbel de mens niet in principe duidelijk maakt hoe te handelen. In deze openbaarde kennis van God wordt duidelijke uitleg gegeven van persoon-

lijke en nationale financiën.

Gods instructies luiden: „De goede doet zijn kindskinderen erven...” (Spr. 13:22). In deze verwarde wereld wordt dit voor velen zo goed als onmogelijk. In deze tijd zijn de bejaarden te zeer afhankelijk geworden van overheidssteun.

Vanaf den beginne hebben regeringen de instructies van God verdraaid. Toen de sociale voorzieningen werden ingesteld zei de overheid in wezen: „Wij zullen voor uw pensioen zorgen.”

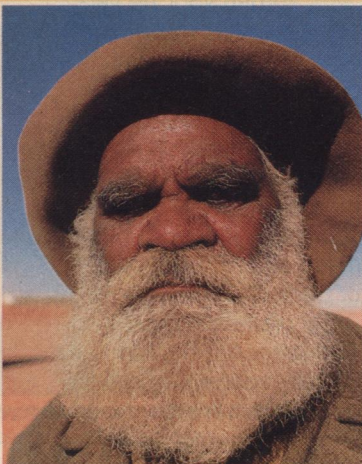
De mensen, die de hoopvolle beloften van de sociaal bewogen regeringsleiders geloofden, hielden vaak op met sparen. En door de geleidelijke inflatie-praktijken deed de overheid nog meer afbreuk aan de motivatie van de mensen om te sparen.

Op dit moment kunnen de meeste bejaarden niet langer een beroep op hun spaargeld of hun familie doen. Zij zijn afhankelijk van een surrogaatfamilie: de overheid.

In de crisisjaren beschouwden de regeringen de belastingen voor de sociale verzekeringen en de pensioenfondsen als een kant en klare maatregel om de steeds groter wordende tekorten in het budget op te vangen. Zij hadden nooit verwacht dat de levensverwachting ooit zou stijgen tot maar liefst 74 jaar. Het systeem leek aanvankelijk goed te werken, want er waren meer

(Zie verder pagina 26)

gaan zelden erg ver — en vrijwel altijd blijft een van de kinderen thuis om voor de bejaarde ouders te zorgen” (Kessler, *Human Behavior*).

Inboorling in Coober Pedy in Australië

Een Arabische student in Libanon: „Er bestaat geen grotere schande dan de ouden van dagen aan hun lot over te laten” (*The Family*).

De Bedoeïenen: „Bij de Bedoeïenen wordt van jonge mannen verwacht dat zij altijd de oudere generatie gehoorzamen” (*The Family*).

De Rajpoet uit India: „Rajpoet-vrouwen moeten hun hoofd bedekken met hun sari als een oudere het vertrek binnenkomt” (*The Family*).

Immigranten en minderheden in de Verenigde Staten: „Studies over immigranten wijzen op de waarde van

een grote familiekring (of clan) bij de opvang van kinderen en de verzorging van ouderen. Er wonen onevenredig weinig zwarten en Portoricanen in verzorgingstehuizen” (*Current*, april 1977).

Japan: „De Japanners beschouwen het als hun natuurlijke taak om een zieke of zwakke ouder te verzorgen of te ondersteunen; in het gehele Verre Oosten is het trouwens een familieschande om de verzorging van een ouder aan vreemden over te laten” (*The Adult Years*).

China: „De Chinese filo-

soof Lin Yutang schreef enkele tientallen jaren geleden: 'Hoe kan men wijs worden beschouwd als men niet oud wordt gevonden? ... Het is geen schande om door je kinderen verzorgd te worden ... De symfonie van het leven hoort te eindigen met een grote finale van vrede, sereniteit, materieel comfort en geestelijke tevredenheid, en niet met de wanklank van een kapotte trom of een gebroken cymbaal'” (*The Adult Years*).

De welvarende Westerse wereld heeft nog veel te leren.

— Clayton Steep

Vijf basisregels voor ouders

De vorige afleveringen van deze serie hebben onthuld wat psychologen niet weten over opvoeden; hoe u sterke familiebanden kunt opbouwen; en hoe u gezonde kinderen kunt krijgen. Deze aflevering behandelt de vijf basisregels die elke ouder moet kennen.

Wat voor kind u ook hebt — en wat voor problemen ook — van de volgende vijf belangrijke regels behoort u als verantwoordelijke ouder op de hoogte te zijn.

1

Heb uw kinderen lief

Niemand heeft meer liefde nodig dan kinderen. Ouders kunnen die liefde en zorgzaamheid dagelijks laten merken, ongeacht of dat nu aan een baby of aan een tiener is.

Ouders leren al snel dat de fysieke behoeften leeftijdgebonden zijn, maar zij vergeten vaak dat liefde voortdurend nodig is. Genegenheid, aandacht en zorgzaamheid zijn de basis ingrediënten voor alle relaties. Zonder deze ingrediënten kwijnen kinderen weg en sterven ze innerlijk — soms zelfs letterlijk.

Veel ouders denken dat zij veel van hun kinderen houden. Sommigen zien hun kinderen echter, bewust of onbewust, als rivaal; anderen willen hun kinderen graag als kopieën van zichzelf zien. Weer anderen kunnen hun kinderen niet loslaten om hun de kans te geven zich te ontplooiën.

De behoeften van kinderen veranderen voortdurend. *Liefde maakt groei mogelijk.*

Liefhebbende ouders brengen liefhebbende kinderen voort! Een bazige vader kan geen liefhebbende zoons of dochters verwachten. De apostel Paulus heeft gewaarschuwd: „Vaders, prikkel uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden” (Kol. 3:21).

Als een moeder tegen haar zoontje roept: „Stommerd, waarom heb je dat gedaan?!”, ontmoedigt zij dat kind niet alleen, maar zij moedigt ook broertjes of zusjes aan minachtend over het kind te denken.

Babies en kleine kinderen hebben behoefte aan genegenheid, geknuffel en tederheid om zich in normaal tempo te kunnen ontwikkelen.

De uitwerking van liefde op kinderen — en ook op volwassenen — is even belangrijk als kleding, goede voeding, zonneschijn en frisse lucht bij elkaar. „Beter een schotel groente, waar liefde heerst, dan een gemeste os en haat daarbij” (Spr. 15:17).

Babies en kinderen hebben constant genegenheid en aanmoediging *nodig* om het juiste soort zelfvertrouwen en gevoel van eigenwaarde te ontwikkelen, en het vermogen zelf affectie te voelen en uit te drukken. Voor velen ligt dit misschien voor de hand, maar het is, triest genoeg, een van de meest verwaarloosde elementen in de opvoeding.

Ouders moeten leren om niet alleen

hun babies maar ook hun jonge kinderen vast te houden, te knuffelen en *aan te moedigen*. De gewoonte om kinderen aan te raken, te strelen en fysiek genegenheid te tonen zou op geen enkele leeftijd mogen ophouden! Maar hoeveel ouders zijn op dit punt niet emotioneel gehandicapt?

Te vaak hebben mannen geleerd krachtige, zwijgzame types te zijn. Mannen werd geleerd dat het niet mannelijk is om hun kleine kinderen te kussen en te strelen — vooral als het jongens betrof. Misschien beseffen we

niet dat het voor miljoenen vaders in het Midden-Oosten en in de Latijnse wereld heel gewoon is om zelfs de volwassen zoons te kussen of te omhelzen.

Vaders en moeders behoren te leren hun kinderen regelmatig aan te halen

en te kussen. Neem hen in uw armen en omhels hen wanneer u hen een tijdlang niet gezien hebt. Speel met hen, lees hun voor terwijl zij bij u op schoot zitten, en omhels en kus hen wanneer u hen naar bed brengt. Zeg tegen hen: „Je vader en moeder houden van je. We zijn trots op je. We zijn blij dat we een zoon (of dochter) hebben zoals jij.”

Met zulke liefde en aanmoediging zullen uw kinderen werkelijk opbloeien. Uw liefde en stimulering en het daaruit voortkomende gevoel van veiligheid zal hen net zo goed voeden als fysiek voedsel.

Door dit alles te doen bouwt u een hechte gevoelsrelatie vol vertrouwen op, waardoor het voor uw kinderen veel gemakkelijker wordt om op uw onderrecht te reageren en u een plezier te doen, zelfs als u niet aanwezig bent om hun leiding te geven.

Laat uw kinderen altijd weten dat u van hen houdt en probeer hen hoe dan ook te helpen. U kunt soms hun daden afkeuren of hen zelfs straffen voor de echte fouten die zij ongetwijfeld zullen maken. Maar dat verandert niets aan de daaronder gelegen liefde en affectie die u altijd voor hen zult voelen.

Wat is liefde? Veel mensen hebben een verkeerde opvatting van liefde. Zij denken dat liefde betekent hun kind altijd zijn of haar zin te moeten geven. Dat is geen liefde — dat is toegeven aan dwingelandij, het tegengestelde van wat de Bijbel liefde noemt.

„De liefde,” zegt God, „is de vervulling der wet” (Rom. 13:10).

Volgens Jezus kan Gods wet als volgt worden samengevat: „Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Matth. 22:37-39).

Uw relatie met God zal zich op tal van manieren aan uw kinderen manifesteren. U zult liefde en genade tonen omdat God ons liefde en genade toont.

Het tonen van respect voor uw kinderen is een basiskenmerk van liefde. Respect tonen is veel gemakkelijker als we beseffen dat kinderen — en andere mensen — deel uitmaken van het door God geschapen menselijke geslacht en potentiële leden zijn van het Goddelijke geslacht. Dat helpt ook kinderen om anderen op dezelfde wijze te benaderen.

Ouders moeten beseffen dat liefde

discipline niet in de weg staat. Op bepaalde momenten moet u kinderen straffen en discipline bijbrengen. Maar dit mag nooit ontaarden in een uitbarsting met veel geschreeuw. Dat is geen discipline. Noch getuigt het van zelfdiscipline. Zulke ongeheerde ouderlijke emoties zullen bij het kind alleen minachting voor zijn of haar ouders teweegbrengen. „Een doldriftige moet boeten, want als gij helpen wilt, maakt gij het erger” (Spr. 19:19).

Als u echt van uw kinderen wilt houden, moet u hen als individuen leren kennen. Wanneer kinderen weten dat u hun gevoelens en behoeften begrijpt, zullen ze veel gemakkelijker positief reageren op discipline.

Er is voor kinderen niets frustrerender dan te horen iets te moeten doen terwijl zij het gevoel hebben dat hun ouders hen niet begrijpen. Dit betekent niet dat men moet toegeven aan alle wensen of grillen van een kind. Het betekent te luisteren zodat uw kinderen niet het gevoel hebben dat u hun gedachten en gevoelens negeert als u uw autoriteit gebruikt. Hierdoor verminderen hun boosheid en verachting die u later de parten zouden kunnen spelen.

Aandachtig luisteren vereist oogcontact en zo nodig ook lichamelijk contact. Laten merken dat u een kind begrijpt (zelfs als u het niet met hem of haar eens bent) werkt meestal gunstig. Veel ouders maken de fout dat zij niet accepteren dat een kind een andere mening kan hebben. Het herhalen van de gedachten van het kind is een goede manier om wederzijds begrip te verzekeren.

We verliezen allemaal weleens ons geduld. Als dit gebeurt, wees dan niet bang uzelf te verontschuldigen als de zaak is gekalmeerd. Het is mogelijk iets heel moois te laten ontstaan uit een slechte ervaring. Het is verbazingwekkend hoe plezierig de communicatie kan worden als een lid van het gezin volwassen genoeg is om zich te verontschuldigen in geval van ongelijk. Zo laat u uw kinderen zien hoe zij hun eigen fouten kunnen toegeven en ermee kunnen omgaan.

De momenten van warmte en saamhorigheid die meestal op zo'n gebeur-

tenis volgen, behoren tot het soort speciale herinneringen die ouders en kinderen nooit meer vergeten. Ze zijn met recht van onschatbare waarde.

Zorg en aandacht tonen voor anderen is een andere waarde die u moet laten zien en bij uw kinderen moet aanmoedigen. Toon uw belangstelling voor de bezigheden en vrienden van uw kinderen. *Neem de tijd om met uw kinderen te spelen.*

Deze zorg komt ook tot uiting in de manier waarop de gezinsleden met elkaar omgaan. Mannen die geloven dat zij zich stoer en ongevoelig tegenover hun kinderen moeten voordoen, houden zichzelf voor de gek. Ouders die hun kinderen in de armen nemen en warme aandacht tonen, leggen de basis voor liefde, genegenheid en zorg bij hun kinderen.

2 Geef het goede voorbeeld

Het voorbeeld van de ouders vormt een doorslaggevende factor bij de opvoeding van een kind. Niets heeft een slechtere invloed op de opvoedkundige pogingen van ouders dan hypocrisie. Men kan niet verwachten dat kinderen richtlijnen aannemen die hun ouders niet opvolgen. Kinderen

en tieners die hasj roken of drugs gebruiken, zullen vaak wijzen op de verslaving van hun ouders aan alcohol, tabak of medicijnen. En als kinderen zien dat de ene ouder de andere verbaal aanvalt, bekritiseert of belachelijk maakt, zullen zij gauw denken

dat dit de juiste manier is om te reageren.

Kinderen leren meer van voorbeelden dan van woorden. Het zijn geboren naäpers. De persoonlijkheid van een kind weerspiegelt vaak die van de ouders. Manieren, gewoonten, taalgebruik en meningen — goed of slecht — weerspiegelen vaak die van de ouders.

Leren vindt plaats via de vijf zintuigen: zien, horen, ruiken, voelen en proeven. Het goede voorbeeld is in *alle* opzichten belangrijk. Wij leren door herhaling, waarneming en associatie. Uw kinderen leren uit de woorden die u gebruikt, hoe u ze gebruikt, wat u ermee uitdrukt, welke situatie u onderzoekt en welke informatie u meedeelt. Daarom doet u er goed aan om erbij stil te staan wat u met uw voorbeeld overbrengt.

Neem bijvoorbeeld het jongetje en het meisje die in de tuin met elkaar vochten en tegen elkaar schreeuwden. De moeder van het meisje kwam naar buiten om hen uit elkaar te halen. Zij vroeg waarom de twee vochten. Het antwoord was: „O, we vochten niet, we speelden vader-en-moedertje.” U glimlacht misschien, maar het is een triest antwoord op de situatie die tegenwoordig in veel gezinnen voorkomt.

Ouders moeten ook het goede voorbeeld geven bij het voorzien in de behoeften van hun kinderen. De kinderen hebben er tenslotte niet om gevraagd op deze wereld te komen. De ouders hebben hen — al of niet met opzet — verwekt. Wanneer een man en een vrouw dit doen, verplichten zij zichzelf ertoe voor het kind te zorgen tot het volwassen is.

Als iemand zijn gezin „niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige” (1 Tim. 5:8; *Statenvert.*).

Tot de dingen die kinderen nodig hebben behoren gezond, uitgebalanceerd voedsel, geschikte en goede kleding, een prettige, goed onderhouden leefomgeving, goed onderwijs en gezonde ontspanning.

Kinderen zullen het voorbeeld van hun ouders eerder opvolgen dan hun woorden.

Houdt u zich aan uw woord? Bent u gehoorzaam aan God? Respekteert u de wet en de autoriteiten? Zegt u aardige dingen tegen anderen, om vervolgens achter hun rug om kritiek op hen te hebben? Zegt u iets in het openbaar en doet u vervolgens — ook thuis —

heimelijk iets anders? U zult alleen een goede ouder zijn als u een goed voorbeeld *bent*.

3

Neem tijd voor onderricht

Sommige mensen slaan alleen hun kinderen, omdat het zoveel gemakkelijker is dan onderricht. Die benadering zal opstandige kinderen voortbrengen. God gebiedt u uw kinderen te onderrichten en te oefenen. „Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover [Gods geboden] spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat” (Deut. 6:7).

De Bijbel waarschuwt ook: „Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg . . .” (Spr. 22:6). Onderricht en oefening. Wat is het verschil? Ze lijken op elkaar, maar zijn niet precies hetzelfde. Voor onderricht moet de volle aandacht van het kind worden verkregen en de tijd worden genomen om het te instrueren hoe het iets moet doen of hoe het in bepaalde situaties moet handelen. (Sommige ouders, met name vaders, moeten daarvoor eerst met hun kinderen leren praten!)

Oefening evenwel is het herhaald en met inzet leiden van kinderen totdat hetgeen u hun hebt geleerd onderdeel van hun karakter is geworden. Onder oefening kunnen eenvoudige dingen worden verstaan zoals hygiëne, handen wassen voor het eten, maar ook het helpen ontwikkelen van respect voor ouderen en het eigendom van anderen.

Onderricht en oefening vragen tijd, geduld en herhaling. Begin door het goede voorbeeld te geven. Laat hen principes en voorbeelden uit de Bijbel zien. Gebruik uw eigen ervaring en die van anderen om hun de goede weg te tonen. Kinderen, vergeet dat niet, leren door associaties. De beste tijd om een kind iets te leren is vaak wanneer het een vraag stelt.

Veel kinderen, met name jonge kinderen, vinden het prachtig als u hen boeiende en spannende verhalen voorleest. Als u hen tien minuten per dag

voorleest uit goed lesmateriaal, brengt u hen de juiste dingen bij. Het stimuleert bovendien de ontwikkeling van geest, intellect en taal van het kind.

Kinderen moeten onderricht en oefening krijgen in positieve vaardigheden — bijvoorbeeld in goede omgangsvormen. U moet hun leren hoe ze hun lichaam en geest kunnen ontwikkelen. Wijs hen op de goede resultaten van goede handelingen en op de negatieve resultaten van verkeerde handelingen.

Kinderen moeten worden gewaar-

schuwd tegen de ellende die voortkomt uit ongeoorloofde sex. Leg hun uit wat er in de wereld om ons heen gebeurt als gevolg van het overtreden van Gods wet inzake overspel en ontucht. Laat hun zien welke tol wordt geëist door ongewenste zwangerschappen en geslachtsziekten. Als de mensen die nu onder deze straffen gebukt gaan God hadden gehoorzaamd, zouden zij dat probleem niet hebben gehad.

U kunt uw kinderen de slechte gevolgen laten zien van roken, druggebruik, liegen en stelen, het kijken naar verkeerde films, het lezen van verkeerde boeken, het luisteren naar ontaarde muziek en het deelnemen aan verkeerde activiteiten.

Kinderen zijn nog niet bij machte om op deze gebieden de juiste beslissingen te nemen. Zij hebben duidelijke voorbeelden en voortdurende aanmoediging nodig bij het leren nemen van de juiste beslissingen. Het is uw verantwoordelijkheid om Gods levenswijze goed genoeg te kennen om die op uw

kinderen over te brengen.

Al deze oefening vraagt tijd, veel tijd. Probeer elke dag tijd te besteden aan uw kinderen.

Praat met hen, onderricht hen, leer hen goed kennen en maak dat zij u kennen. Ga met uw kinderen uit en doe dingen met hen. U kunt culturele evenementen bijwonen, of mooie natuurlijke of door de mens geschapen plaatsen bezoeken. Leer hun de mooie dingen van het leven te waarderen.

De noodzaak van ouderlijke betrokkenheid kan niet genoeg worden benadrukt. Te veel ouders laten het aan anderen over om deze door God opgelegde verantwoordelijkheid uit te oefenen.

4

Breng uw kinderen discipline bij

Misschien kent u het tafereel: een jonge moeder die moeite heeft met haar kleine kinderen. Zij probeert aardig tegen hen te zijn en met hen te praten. Zij probeert hen zelfs om te kopen met snoepgoed als zij maar „lief” willen zijn.

Maar de kinderen lijken er juist plezier in te scheppen om nukkig te doen en hun moeder voor schut te zetten. Zij lijken totaal niet in de hand te houden.

Een deel van het probleem van deze moeder is, dat zij — als miljoenen andere ouders — geen duidelijk *plan* of programma voor de opvoeding van haar kinderen heeft.

Dit komt deels doordat ouders het idee hebben gekregen dat bij het opvoeden van kinderen moet worden gekozen tussen liefde *of* discipline.

Dat is een ingrijpend en tragisch misverstand!

De juiste benadering van kinderen vereist liefde *en* discipline. Ze gaan hand in hand.

Als uw kind steeds maar wegloopt en u uitlacht omdat u het niet wilt of kunt bestraffen voor zijn gedrag, loopt u de kans op een dag uw kind te verliezen onder de wielen van een passerende auto. En alle tolerante sociologen en psychologen zijn dan niet in staat uw kind weer tot leven te roepen! Het is belangrijk om kinderen de betekenis van het woord „nee” bij te brengen voordat er problemen ontstaan.

Kleine kinderen moeten voor hun

eigen welzijn leren hun ouders te gehoorzamen. In allerlei gevaarlijke situaties kan dit het verschil tussen leven en dood vormen.

Gods Woord wijst u er duidelijk op dat u uw kinderen bij verkeerd gedrag moet straffen en corrigeren. Discipline vereist echter niet alleen de juiste straf voor slecht gedrag, maar ook een beloning voor goed gedrag (Spr. 22:15 en 29:15).

Helaas beschouwen veel mensen discipline op een negatieve manier. Zij hebben zo vaak gezien dat kinderen slecht werden behandeld, dat zij het bijbrengen van discipline geheel en al afwijzen. In plaats daarvan nemen zij een rampzalig tolerante houding aan tegenover de handelingen en het gedrag van hun kinderen.

Discipline en straf voor verkeerd gedrag mogen nooit de vorm van kindermishandeling aannemen! „Kastijd uw zoon, wanneer er nog hoop is, maar laat u niet verleiden hem te doden” (Spr. 19:18). Straf voor kattenkwaad of verkeerd gedrag mag ook nooit de vorm hebben van verbale vernederingen of beledigingen. Er mag ook nooit worden geschopt, gestompt of in het gezicht geslagen. Omdraaien van armen, knijpen en aan de oren trekken is ook uit den boze. Wij nemen hier krachtig stelling tegen ouders die hun geduld verliezen en een kind in onbeheerste woede slaan.

Het woord discipline is afgeleid van een latijns woord dat letterlijk „onderricht” betekent. Dit onderricht moet al zeer vroeg beginnen.

Een klein plantje kan nog gemakkelijk worden geleerd om in de juiste richting te groeien, maar zodra het een volwassen boom is, kan er niets meer aan worden veranderd. Zo kunnen ook kinderen worden geoefend wanneer zij jong zijn, maar er komt een tijd waarop ouders een kind misschien niets meer kunnen leren.

God leert ons: „Kastijd uw zoon, wanneer er nog hoop is...” (Spr. 19:18). En: „Wie zijn roede spaart, haat zijn zoon; maar wie hem liefheeft, tuchtigt hem reeds vroeg” (Spr. 13:24). Het is van belang kinderen op

de juiste manier en *al vroeg* discipline bij te brengen.

Zolang kinderen jong, ontvankelijk en plooibaar zijn, kunnen zij worden onderricht door goede instructie en correctie. Daarbij behoren ook goedkeuring of beloning voor goed gedrag en juiste bestraffing voor slecht gedrag.

Hieronder volgen zes belangrijke punten om te onthouden wanneer men een kind bestraft:

- Breng het kind nooit verwondingen toe.
- Een bestraffing wordt gegeven uit liefde, niet uit kwaadheid.
- Een pak slaag mag *alleen* op de *gluteus maximus* (het zachte deel van het zitvlak) worden gegeven, nergens anders.
- Een lijfstraf moet net pijnlijk genoeg zijn om effect te sorteren.
- Dit mag alleen plaatsvinden als er

geen anderen bij zijn.

- Straf moet direct en op eerlijke en consistente wijze worden gegeven, en moet worden gevoeld om effectief te zijn.

- Straf mag alleen worden gegeven nadat de ouder het kind heeft verteld waarom het straf krijgt. Als er een *waarschuwing* wordt gegeven en er straf volgt nadat het kind niet luistert, heeft het kind de kans om de volgende keer de straf te voorkomen. Daardoor leert het kind zich beheersen en sorteren waarschuwingen meer effect.

(Zie verder pagina 23)

Wat betekent het Christendom voor u?

Clayton Steep

Beschouwt u uzelf als een christen? Maar heeft het christendom de antwoorden op persoonlijke problemen gegeven? Heeft het uw leven gelukkig gemaakt? Bent u vol hoop en vrij van zorgen en angst?

Laat er geen misverstand over bestaan: toen Jezus op aarde was, onderwees Hij een bijzondere en andere levenswijze. Hij omschreef deze als de levenswijze van „overvloed” (Joh. 10:10), waardoor het leven interessant en intensief is, overvloedig van geluk en voldoening, gekroond met doelbewustzijn en gemoedsrust. Dit zijn de kenmerken van waar christendom, het christendom dat door Jezus werd verkondigd.

Waarom ervaren zo weinig mensen dit christendom? Waarom zijn zoveel mensen die zeggen christen te zijn, gefrustreerd, vol zorgen, *ongelukkig*? Of zij nu regelmatig naar de kerk gaan, of maar zelden of helemaal niet, voor de meeste belijdende christenen geldt min of meer hetzelfde: zij missen een doel in het leven. Zij weten niet waarom zij in leven zijn. Zij „zitten het uit”, van de ene dag op de andere. Zij houden het maar net vol. Zij leiden een bestaan dat weinig meer is dan een eindeloze reeks problemen en teleurstellingen, slechts nu en dan

onderbroken door wat vluchtig vermaak, verstrooiing, soms door drugs of alcohol.

Is het leven nu eenmaal zo bedoeld?

Bestlist niet!

Wat deze mensen als het christendom beschouwen heeft hun klaarblijkelijk niet het overvloedige leven gegeven waarover Jezus het had. Hoe kan dat?

Veel mensen zijn verbaasd als zij horen dat de Bijbel over *twee* soorten christendom spreekt: een oorspronkelijk christendom en een imitatiechristendom. Het is van groot belang het onderscheid tussen deze twee te kennen. Laten we eens enkele kenmerken van het ware christendom bekijken, van de levenswijze die door Jezus werd verkondigd.

Gemoedsrust

Wij leven in een problematisch tijdperk. Als er één eigenschap is die veel mensen gemeen hebben, dan is het wel een bezorgd en ongerust hart. Men is bang voor een atoomoorlog. Men is bezorgd over zijn gezondheid of die van familieleden. Men is bevreesd het slachtoffer van een misdaad of een ongeluk te worden. Men is ongerust over zijn baan, of over het niet hebben van een baan.

Een steeds ingewikkelder samenleving heeft steeds meer dingen geschapen om zich zorgen over te maken, in plaats van mogelijkheden voor gemoedsrust. De stress en spanning die het gevolg zijn van dagelijks het onaangename, het eentonige, het afstotelijke, het onbekende, het dreigende, het onvoorspelbare het hoofd te moeten bieden, eist zijn tol. Het maakt de mensen kapot. Als zij al niet tot zelfmoord worden gedreven — een keuze waarvan de statistieken aantonen dat deze steeds vaker voorkomt, zelfs bij kinderen en adolescenten — dan wordt hun leven opgeëist door ziekten die met stress in verband staan.

Lang geleden voorspelde de Bijbel dat wij er in de roerige tijden aan het einde van deze beschaving getuige van zouden zijn dat „de mensen bezwijmen van vrees en angst” (Lukas 21:26). Wat een verschil met Jezus' richtlijn voor zijn volgelingen! „Uw hart worde niet ontroerd of versaagd” (Joh. 14:27).

Het ware christendom brengt gemoedsrust voort. „Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u”, zei Jezus (hetzelfde vers). De religie die door Jezus werd gesticht is meer dan een lijst geloofspunten. Het is een alomvattende levenswijze waarvan de vruchten gemoedsrust, geluk en voldoening zijn.

Hoe?

Luister naar Jezus. Om te beginnen verklaarde Hij dat het niet volstaat Hem „Heer” te noemen, zoals veel mensen doen. „Kiezen voor Christus” of „het Onze Vader” opzeggen is niet genoeg. „Wat noemt gij Mij Here, Here”, vroeg Jezus, „en doet niet wat Ik zeg?” (Lukas 6:46.) Hij zoekt geen lippendienst.

„Jezus is de Here” staat er op wandbordjes, en „Hij is de Heer van mijn leven” verkondigen sommigen in het openbaar. Maar gaat dit allemaal samen met *actie*, met *gehoorzaamheid*? Het woord ‘heer’ betekent ‘meester’, ‘baas’, ‘machthebber’. Een heer is iemand die bevelen geeft die gehoorzaamd moeten worden. Het is zinloos Jezus „Heer” te noemen als men niet doet wat Jezus in de Bijbel beveelt.

Wat heeft gehoorzaamheid aan Gods Woord te maken met gemoedsrust en met het vermogen het leven het hoofd te bieden? In de volgende drie verzen verklaart Jezus een uiterst belangrijk principe. Alnaargelang de mate waarin iemand de voorschriften van Jezus volgt, ontvangt hij kracht om in de stormen van het leven sterk te staan. De oorzaak is dat hij Jezus’ woorden zowel hoort als doet (vers 47). Zijn duurzaamheid is te vergelijken met een huis dat op een stevig fundament, op een rots, is gebouwd. Stel dit tegenover het christendom dat de meeste mensen met tegenzin volgen, het christendom dat niet de levenswijze bevat die Jezus ons heeft getoond. Wie Jezus’ woorden niet in praktijk brengt, heeft de grootste moeite met de problemen en beproevingen van het dagelijks leven. Zoals huizen die op zand zijn gebouwd instorten als het stormt.

De heilige Geest

Wat een paradox! De Bijbel zegt dat iedereen — zonder uitzondering — die een ware christen is, de heilige Geest heeft (Rom. 8:9). Dat is per definitie essentieel om een christen te zijn. Desalniettemin weten veel mensen, zelfs na een leven lang naar de kerk te zijn geweest, niet wat de functie van de heilige Geest is, en evenmin hoe zij er gebruik van kunnen maken.

De heilige Geest is de „geest . . . van kracht” (2 Tim. 1:7). Toch zijn veel belijdende christenen krachteloos. Zij worden overweldigd en overwonnen door de gebeurtenissen in hun leven.

Zij zijn niet bestand tegen de druk van de wereld om hen heen. Zij missen de kracht om slechte gewoonten te overwinnen, of hun eigen gevoelens en drijfveren te beheersen.

De heilige Geest is de „geest . . . van liefde” (hetzelfde vers). Toch zijn er zogenaamde christenen die wrok koesteren, die weigeren te vergeven, die roddelen en lasteren. In de loop der eeuwen hebben christenen elkaar zelfs op het slagveld bestreden, waarbij de ene christen de andere doodde en beide partijen tot dezelfde bron baden om goddelijke hulp bij het ombrengen van hun broeders. (Ook andere godsdien-

De religie die door Jezus werd gesticht is meer dan een lijst geloofspunten. Het is een alomvattende levenswijze waarvan de vruchten gemoedsrust, geluk en voldoening zijn.

sten hebben dit gedaan.) Waar is de „geest van liefde” hierin? Als dat christendom is, waarom zou een niet-christen daar deel aan willen hebben?

De heilige Geest is de „geest . . . van bezonnenheid”, van gezond verstand (hetzelfde vers). Niettemin worden de Westerse samenlevingen, die naar men veronderstelt christelijk zijn, geplaagd door een epidemie van mentale problemen. Verwarring, psychosen, depressiviteit, obsessies, complexen en een reeks andere uitingen van mentale ziekten komen zelfs veel voor bij mensen die zeggen christen te zijn.

En dan wordt er in sommige kerken tijdens de kerkdienst nog de nadruk gelegd op het opwekken van tijdelijke emoties. In andere kerken propageert men uiteenlopende vormen van „positief denken” of „geestelijke wetenschap”. In weer andere krijgen vorm en ceremonie de nadruk en wordt er weinig gedaan om geestelijke zaken aan te snijden.

Dit is allemaal erg verschillend van de bijbelse omschrijving van ware godsdienstigheid. De eigenschappen van Gods Geest zijn „liefde, blijdschap,

vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing” (Gal. 5:22). Heeft het christendom dat u kent u dit als een vaste kracht in uw leven ter beschikking gesteld?

Begrip van de Bijbel

De Bijbel is de basis van de leer van Jezus, een Boek met vitale informatie betreffende de betekenis van het leven en de juiste relatie tot God. Het bevat instructies en richtlijnen voor een succesvol leven. Het is het Woord van God — Gods boodschap aan zijn volk.

Hoe is het dan mogelijk dat zo veel belijdende christenen zo weinig van de Bijbel weten? Weinig mensen doen serieuze moeite hem te lezen en nog minder mensen zeggen hem te begrijpen. Voor de meeste mensen is het saaie lectuur; zij halen er weinig of niets uit. En degenen die wel enige interesse in de Bijbel hebben, lezen vaak veeleer wat sommige mensen over de Bijbel schrijven dan de Bijbel zelf.

Zelfs theologen hebben een probleem met het begrijpen van de bijbelteksten, anders zouden er niet zoveel verschillende kerkgenootschappen zijn. Over wat de Bijbel zegt leggen die allemaal tegenstrijdige verklaringen af. Het is gangbaar om de tegenstrijdigheden te vervlakken door de bewering dat de meeste kerken het in de geest over de „hoofdzaken” eens zijn. Wanneer u echter vraagt wat die „hoofdzaken” zijn waarin zij overeenstemmen, dan zijn die wel zeer beperkt. De waarheid is dat de eenheid van zienswijze van de kerken met betrekking tot wat de Bijbel zegt een wensdroom is, geen realiteit.

Beweringen als „wij hebben onze gemeenschap in Jezus, niet in doctrine” zijn handige pogingen om het feit te verdoezelen dat de verschillende kerkgenootschappen geen overeenstemming kunnen bereiken over wat God zegt. God spreekt echter niet met twee monden. Zijn ene heilige Geest kan niet twee kerken ertoe leiden de Bijbel verschillend te begrijpen en te onderwijzen. Jezus zei dat waarheid in doctrine van het grootste belang is — zo belangrijk dat Hij verklaarde dat als iemand niet de juiste doctrines heeft, het mogelijk is Hem te vergeefs te aanbidden (Markus 7:7)!

Hoe staat het met u? Bent u aangesloten bij een christelijk kerkgenootschap? Is de Bijbel daardoor voor u duidelijk en begrijpelijk geworden?

Kunt u zelf de Bijbel lezen en de betekenis van wat u leest inzien? Kunt u uw geloofsovertuiging met de Bijbel bewijzen?

Wat is zonde?

De meeste kerkgenootschappen van het christendom leren dat christenen de zonde dienen te vermijden. Maar wie kan precies uitleggen wat zonde is?

Sommigen zeggen dat zonde is het ingaan tegen het eigen geweten. Maar dat is geen definitie, want ieders geweten is anders. Wat voor de een verkeerd schijnt, schijnt voor de ander juist. Als moorden het geweten van een moordenaar niet stoort, is moord daarom aanvaardbaar?

Anderen zeggen dat zonde alles is wat aan God of de naaste geen „liefde toont”. Preciezer kunnen zij het niet omschrijven. Maar ook hier wordt het aan iedereen individueel overgelaten voor zichzelf vast te stellen wat wel en wat niet „liefde” tot God en de naaste vormt. Dat is geen hanteerbare, betrouwbare maatstaf of richtlijn voor gedrag.

Weer anderen willen u laten geloven dat zonde hoofdzakelijk bestaat uit dansen, kaarten en sterke drank. Maar op welk gezag worden dergelijke beweringen gedaan? Er zijn zelfs mensen die het probleem trachten op te lossen door te beweren dat zonde en kwaad in wezen niet bestaan. Wat een verwarring!

Dit zijn allemaal menselijke pogingen om te bepalen wat zonde is. Wanneer het er echter op aankomt, doet het niet ter zake wat mensen zeggen dat zonde is. Wat ter zake doet is hoe God het ziet en wat Hij zegt dat zonde is. Hoe definieert God de zonde? Tenslotte kunnen christenen de zonde niet uit hun leven wegdoen, zoals van hen wordt verwacht (Hebr. 12:1), als Gods definitie hun niet wordt onderwezen.

„De zonde”, verklaart de Bijbel, „is de wetsovertreding” (1 Joh. 3:4; *Leidse Vert.*). Dat is de ware bijbelse definitie van zonde, ondubbelzinnig en duidelijk geformuleerd, maar door de meeste kerkgenootschappen genegeerd. Zonde is het schenden van Gods wet zoals uiteengezet in de Tien Geboden en andere bijbelse voorschriften (vers 24). Maar de reden waarom de meeste kerkgenootschappen de bijbelse definitie van de zonde niet kunnen gebruiken is, dat zij beweren dat Gods Wet niet meer van kracht is, dat het niet meer

nodig is er gehoorzaam aan te zijn. In het bijzonder houden zij niet van het Vierde Gebod over het houden van de sabbat.

Wat een verschil met wat het Nieuwe Testament leert!

Jezus zei: „Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren” (Joh. 14:15).

De apostel Paulus schreef: „Niet de hoorders der wet zijn rechtvaardig bij God, maar de *daders* der wet zullen gerechtvaardigd worden” (Rom. 2:13).

De apostel Jakobus schreef dat „geloof zonder de werken niets uitwerkt” (Jak. 2:20).

De apostel Johannes schreef: „Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet” (1 Joh. 2:4).

God moet de zaak wel als uiterst belangrijk beschouwen om zulke krachtige taal te inspireren en te doen bewaren! De vraag is dus waarom de meeste kerkgenootschappen het niet als even belangrijk beschouwen.

Hoe staat het met het christendom waar u mee vertrouwd bent? Heeft het u in staat gesteld te bepalen wat zonde is en wat niet? Heeft het u geholpen de Bijbel te begrijpen? Verschafft het u de antwoorden op uw dagelijkse problemen? Toont het u hoe u antwoord op uw gebeden kunt ontvangen? Geeft het u werkelijke hoop, vertrouwen, gemoedsrust? Beantwoordt het de grote vragen: Waarom leef ik? Wat houdt de toekomst voor mij in? Hoe moet ik mij daar op voorbereiden?

Het opvullen van de leegte

Wat is er belangrijker dan uit te vinden wat waar christendom is, volgens de Bijbel? Om u te helpen antwoorden te vinden stellen wij een groot aantal publikaties gratis ter beschikking. Hier volgen er slechts enkele:

Ons boekje *Het einde van uw financiële zorgen* bevat de oplossing voor uw financiële problemen. Het laat zien wat de Bijbel over uw financiën te zeggen heeft. U kunt u niet veroorloven deze informatie te missen.

Vreemd genoeg besteedt het christendom van deze wereld weinig aandacht aan de onwrikbare geestelijke wetten die iemands relaties met zijn medemens en met zijn Schepper beheersen. God gaf de mensheid een stel regels, algemeen bekend als de Tien Geboden, die van absoluut levensbelang zijn voor het geluk van de mens.

Wanneer hebt u er voor het laatst een grondige uiteenzetting van gehoord? Kent u ze alle tien? Ook deze informatie kunt u niet missen. Schrijf daarom ook om ons boekje *De Tien Geboden*.

Het ware christendom zoals Jezus het bedoelde zal uw gehele leven veranderen. Waarom zou u er niet meer over te weten willen komen? □

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 1)

om de macht te krijgen of te behouden!

Wat is dan de bijdrage van de regering aan de huidige toestand van de samenleving — van het land en de wereld? De regering heeft de menselijke natuur van „nemen” niet gecorrigeerd of veranderd, maar heeft zich ervan bediend. En elk kwaad dat deze verziekte wereld naar totale vernietiging drijft, vindt zijn OORZAK in deze natuur.

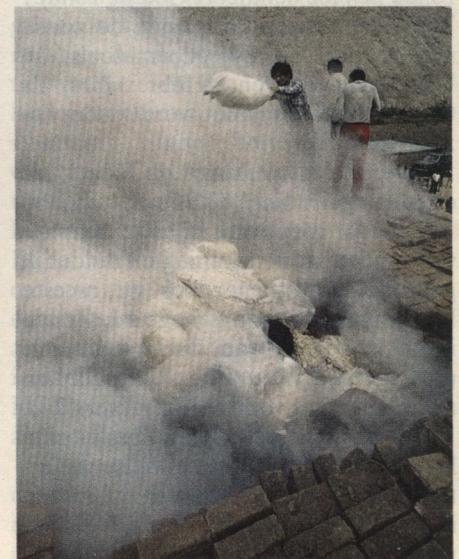
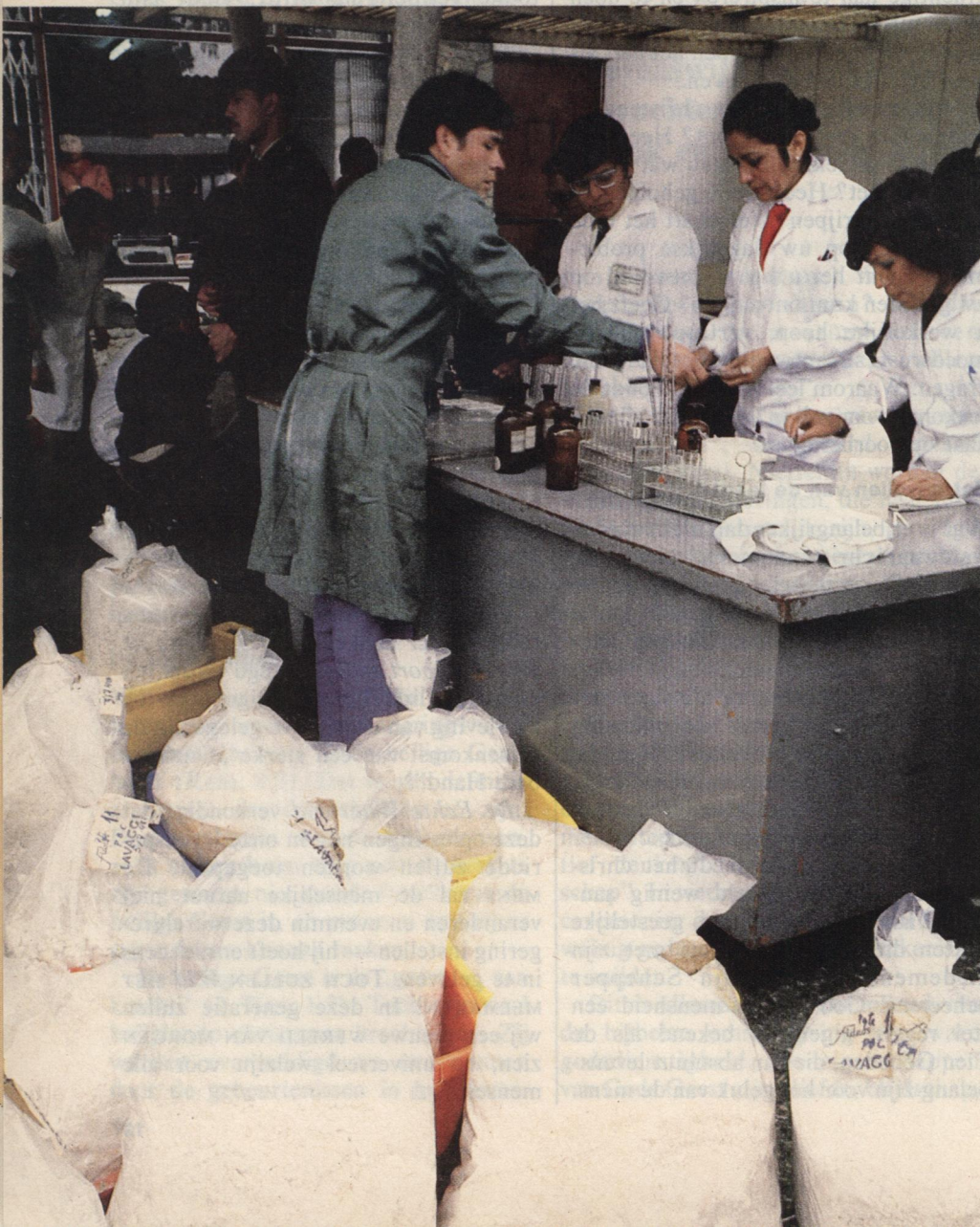
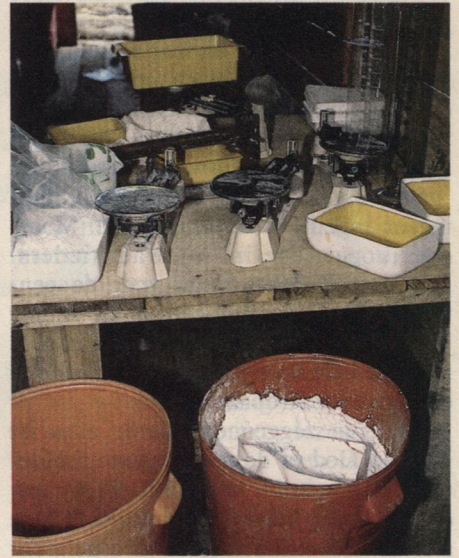
Maar wij hebben een regering *nodig*. Het alternatief is anarchie!

De regeringen over de hele wereld werken weliswaar aan VREDE — zij vechten en voeren zelfs oorlogen voor VREDE! Maar er bestaan nog steeds oorlogen. Ik weet dat de verantwoordelijkheid van een hoge regeringsfunctie zwaar drukt op de mensen die deze functies bekleden. Ik heb met vele staatshoofden gesproken die onder vier ogen toegeven dat zij voor problemen staan die menselijkerwijs niet zijn op te lossen.

Sommige leiders zeggen dat de enige hoop van de mensheid gelegen is in één enkele WERELDregering over alle volkeren, met slechts één militaire macht. Maar zij geven tegelijkertijd toe dat de mens dit onmogelijk kan bereiken.

Een tijd geleden werd het in een redactioneel artikel in *U.S. News & World Report* anders gezegd — dat het er nu op lijkt dat de enige hoop op overleving van de mens is gelegen in de tussenkomst van een sterke „Onzichtbare Hand”!

De Echte Waarheid verkondigt dat deze oplossingen nog in onze levensperiode zullen worden toegepast. De MENS zal de menselijke natuur niet veranderen en evenmin deze wereldregering instellen — hij hoeft er niet eens in te geloven. TOCH ZULLEN WIJ HET MEEMAKEN! In deze generatie zullen wij een nieuwe WERELD VAN MORGEN zien, en universeel welzijn voor alle mensen. □ *emen van de*

Handwritten text at the top right of the page, partially obscured by the image.

Het cocaïnegebruik heeft epidemische vormen aangenomen. Miljoenen mensen overal ter wereld worden aangestoken door de

'SNEEUW-KOORTS'

Donald D. Schroeder

Er dreigt een grote menselijke tragedie!

Voor de tweede maal binnen een eeuw heeft cocaïne — het witte poeder dat uit coca-bladeren wordt gewonnen — een grote sociale en gezondheids crisis uitgelokt in onze samenlevingen. Miljoenen mensen — vooral jongeren — zullen worden meegesleurd naar het hoogtepunt van deze drugtragedie, dat over twee tot drie jaar wordt verwacht.

Vroegere drugexperimenten

De eerste popularisering van de drug begon ongeveer honderd jaar geleden. De beroemde psychoanalist Sigmund Freud experimenteerde met cocaïne. Hij prees het middel om de eufore gevoelens van kracht en zelfvertrouwen dat het hem gaf. Ook andere artsen en vooraanstaande persoonlijkheden bevorderden het ge-

De zwarte vloeibare grondstof voor cocaïne op een illegale productieplaats in Bolivia (linksboven); een cocaïne laboratorium in Colombia en de grootste cocaïnevangst van ooit — 13,8 ton — door de Colombiaanse politie (rechtsboven en midden); de Peruaanse autoriteiten vangen en verbranden bijna drie ton coca-„pasta”, die, als ze werd geraffineerd, één ton pure cocaïne zou opleveren (rechts en linksonder).

bruik. (Later heeft Freud publiekelijk toegegeven dat cocaïne-injecties snelle fysieke en geestelijke aftakeling, paranoia en hallucinaties veroorzaakten.)

Rond de eeuwwisseling was het idee van de onschuldigheid van cocaïne verdwenen. Wat was de uitwerking ervan op de vele mensen die het gebruikten? In 1924 schreef Dr. Louis Lewin: „Ik heb onder wetenschapsmensen ernstige symptomen waargenomen die het gevolg zijn van verslaving aan cocaïne. Zij die geloven dat ze de tempel van het geluk kunnen binnengaan door deze poort van plezier, verwerven hun kortstondige genot ten koste van lichaam en ziel. Door de poort van het onheil spoeden zij zich naar de nacht van de afgrond” (uit *Cocaine Papers — Sigmund Freud*, door R. Byck, 1974).

Aan het begin van deze eeuw werd cocaïne na talrijke tragedieën in veel

landen verboden, behalve voor medisch gebruik. Ook diverse andere opiaten werden toen verboden.

Maar de mensheid, overspoeld door de ieder-voor-zich-filosofie en drugcultuur van de periode na de Tweede Wereldoorlog, was de ellende van het druggebruik in het verre en naaste verleden al vergeten.

In de laatste decennia heeft het gebruik van cocaïne — en marihuana — hetzelfde patroon gevolgd als in de tijd van de introductie door Freud. Cocaïne is in brede kring, zelfs door sommige artsen en geleerden, uitgeroepen tot een betrekkelijk veilige recreatieve drug bij matig gebruik. Cocaïne* (ook wel 'coke' of 'snow' genoemd) wordt meestal gesnoven om 'high' te worden, maar kan ook worden gegeten, gerookt of gespoten.

Tot voor kort vertelden cocaïnevoorstanders ons (en sommige doen het nog) dat coke een betrekkelijk veilige drug is. „Eenmaal inhaleren door elk neusgat en je bent weg voor het komende half uur. Geen kater. Geen lichamelijke verslaving. Geen longkanker. Geen gaten in je arm of verbrande hersencellen”, zeiden ze. In plaats daarvan werd de gebruikers kracht, glans en energie beloofd.

*Cocaïne komt van de coca-boom, niet te verwarren met cacao van de cacao-boom.

De waarheid is heel anders. In de laatste tijd hebben veel medici en tienduizenden gebruikers de werkelijk misleidende en verslavende werking van cocaïne onder de ogen moeten zien. Dit is een middel dat een grotere verslaving en afhankelijkheid veroorzaakt dan heroïne en andere verslavende drugs.

Nieuwe verslavingsgolf

Door veel drugdeskundigen wordt cocaïne nu gezien als de meest sluipende en gevaarlijke drug aller tijden, die talloze mensen heeft geknecht en vernietigd!

„Cocaïne veroorzaakt waarschijnlijk de meest hardnekkige verslaving van alle chemische stoffen op aarde die aan de hersenen kunnen worden toegediend”, aldus Ron Siegel, een farmacoloog van de Universiteit van Californië in Los Angeles en vooraanstaand cocaïne-onderzoeker. Dr. Siegel en veel andere drug-experts beschouwen cocaïne nu als de meest verslavende drug als men kijkt naar de psychische en — bij veel ernstige gevallen — lichamelijke greep die het middel heeft op verslaafde gebruikers.

Dr. Mark S. Gold, medisch directeur van de Amerikaanse *Cocaine Hotline* weerlegt de algemene misvatting dat cocaïne niet verslavend en niet gevaarlijk voor de gezondheid is.

Zegt Gold: „Tegenwoordig denken veel mensen dat cocaïne een chique en veilig middel is, dat in tegenstelling tot heroïne zonder gevaar voor verslaving kan worden gebruikt. Maar mensen die onze telefonische hulpdienst bellen vertellen ons dat ze er niet mee kunnen stoppen, zelfs al beseffen ze dat ze eraan ten gronde gaan.”

In tegenstelling tot wat veel gebruikers denken, is cocaïne een dodelijk middel, aldus dr. Gold. De dood kan snel toeslaan als gevolg van krampen, weigering van de longfunctie, een beroerte, of zelfs door verdrinking in de eigen interne uitscheiding. „Het verschrikkelijke is, dat we ontdekken dat veel goed functionerende mensen betrokken raken bij iets dat ze niet begrijpen”, aldus dr. Gold. „Door herhaald gebruik hebben ze een chronische, slopende ziekte opgelopen, die alleen behandeld kan worden door vermindering en onthouding, maar waartegen geen geneesmiddel bekend is.”

Veel cocaïnegebruikers zijn misleid door het feit dat het middel in de eerste

stadia van regelmatig gebruik niet de klassieke onthoudingsverschijnselen veroorzaakt als men de drug niet inneemt — geen krampen, geen misselijkheid of duizelingen. Naarmate men echter langer cocaïne gebruikt, wordt de psychische verslaving zo sterk en de weerstand van de gebruiker zo klein, dat de daaruit voortvloeiende schadelijke behoefte aan het middel even erg of zelfs nog erger is dan die van heroïne of andere verslavende middelen. Bij regelmatige gebruikers treden op langere termijn wél de bekende fysieke abstinieverschijnselen op.

Van cocaïne is nu bekend dat het zowel bij nieuwe als bij langdurige gebruikers fatale krampen, ademhalingsstoornissen en hartstilstand kan veroorzaken, zelfs bij matige doseringen. Bij intensief gebruik kan cocaïne psychosen, achtervolgingswaan en zelfmoordgevoelens veroorzaken. Elk soort gebruik kan tot verslaving of de dood leiden, maar het gevaar is het grootst wanneer men het middel rookt of injecteert.

Nieuw leger van verslaafden

Gedurende de laatste jaren werd cocaïne eerst een populaire drug in hogere en welvarende kringen — bij doktoren, advocaten, accountants, architecten, artiesten, sporters en anderen met een ruim inkomen.

Tot voor kort vormden de hoge kosten (vroeger meer dan honderd dollar per gram) een beperkende factor. Cocaïne was een status-drug die alleen welvarende en succesvolle mensen zich konden veroorloven. Het middel werd „de champagne onder de drugs” genoemd omdat men meende dat het bij matig gebruik niet verslavend en onschuldig voor de gezondheid was.

Cocaïne appelleerde aan de heersende progressieve gevoelens en waarden van de betere standen. Bij sporadisch gebruik had het niet de deprimerende of verdovende werking van marihuana, de populaire drug van de generatie van de opstandige jongeren. Noch de kenmerken van heroïne of hallucinogenen, de opiaten van de maatschappelijk mislukte mensen.

Cocaïne was een middel dat vrijwel direct euforie veroorzaakte door eenmaal of tweemaal een dosis te inhaleren via de neus, en een intens gevoel van energie, kracht en beheersing. Het leek op wonderlijke wijze plezierige gevoelens van creativiteit, zelfvertrouwen en

onoverwinnelijkheid te veroorzaken, en bij sommige gebruikers leidde het tot een versterkte erotische opwindings. Cocaïne leek de ideale drug waarmee men deel kon gaan uitmaken van alles wat tot succes en geluk moest leiden in de moderne, welvarende maatschappij. Het leek alsof men door matig gebruik van een onschuldig wit poeder de gezochte kwaliteiten van uithoudingsvermogen, emotie en karakter kon bereiken.

De werking van cocaïne duurde niet langer dan vijf tot dertig minuten, soms wat langer, maar geen uren zoals die van andere straatdrugs. De eerste kortstondige euforie leek iets dat men in de hand kon houden. Veel gebruikers dachten daarom: als het vijf minuten kan, waarom dan niet altijd?

Sommigen gebruikten het middel in hun vrije tijd op feestjes en verjaardagen, of om privé te kunnen genieten van de snelle roes. Anderen gingen het beroepsmatig gebruiken om hun energie op te peppen en alert en creatief te blijven. Zij hadden het idee dat ze iets extra's hadden in de concurrentiestrijd van zware banen die veel spanning met zich meebrachten.

Maar de kortstondige euforie van een paar „snorts”, het gevoel van zelfvertrouwen en oppermacht, is snel voorbij. Deze climax wordt vaak gevolgd door een gevoel van teleurstelling en depressie dat alleen kan worden verlicht door hernieuwd cocaïnegebruik. Hoe sterker de stimulering, hoe groter deze instorting.

Zodra gebruikers toegaven aan het verlangen naar een voortdurende roes, wilde men meer en meer. Een beginnend gebruiker drukte het als volgt uit: „Na een dosis cocaïne voel ik me een nieuw mens. Het enige probleem is, dat die nieuwe mens nog een dosis nodig heeft.”

Veel cocaïnegebruikers geloven dat zij verhoogde seksuele ervaringen zullen houden zolang ze coke gebruiken. In werkelijkheid leidt herhaald cocaïnegebruik tot een slecht seksueel functioneren, impotentie en andere ernstige gezondheidsproblemen.

Steeds meer vrouwen verslaafd

In veel Westerse landen zijn vrouwen de grootste verbruikers van medicinale drugs. Meestal voelen zij zich niet aangetrokken tot illegale drugs. Maar veel vrouwen die zich bewust zijn van de gevaren van zulke drugs en populaire kalmeringsmiddelen, zijn verleid

Van druppel tot vloedgolf

„Het is pure hebzucht”, verklaarde een hoge Amerikaanse drugbestrijdingsexpert onlangs. „Cocaïne . . . bezoedelt alle lagen van de samenleving, vanaf de minder welgestelden tot de allerrijksten.”

Verweven in nationale economie

Ofschoon de productie van niet-medicinale drugs verbo-

den is in de Zuidamerikaanse landen waar de cocaïncultuur het beste gedijt, menen sommige autoriteiten dat deze productie een groot deel van de monetaire waarde van de export van deze landen uitmaakt.

De waarde van de illegale cocaïneproductie in Bolivia is naar schatting groter dan die van de grootste legale industrie van het land, de tin-industrie. De Colombiaan-

se cocaïne-export vertegenwoordigt de helft van de waarde van de beroemde koffie-oogst van dit land. Men denkt dat de waarde van de cocaïnehandel in Peru hoger is dan die van welk ander legaal exportproduct dan ook.

Recentelijk heeft de regering van Colombia opnieuw de oorlog verklaard aan de grootste drugproducenten van het land. Maar veel

mensen menen dat de drugproductie zo lucratief is en verweven met de nationale economie, dat deze pogingen uiteindelijk gedoemd zijn te mislukken. Het schier onoplosbare drugprobleem van vandaag vormt nog een extra reden waarom onze wereld zo dringend behoefte heeft aan het geprofeteerde herstel van Gods regering om een einde te maken aan diepgewortelde verkeerde levenswijzen en deze te vervangen door de goede en heilzame levenswijze.

door het status-appeal en de verkeerde voorlichting over cocaïne. In Amerika bestaat op het ogenblik naar schatting de helft van alle cocaïneverslaafden uit vrouwen.

Een werkende vrouw met een geslaagde carrière vertelde in tranen dat ze een lieve man, een mooie dochter en een prachtig huis had. Maar zij zag dat haar leven en werk veel spanningen meebrachten. Een vriendin vertelde haar dat ze deze problemen aankon als ze cocaïne gebruikte. Waarom zou ze dat dan niet doen?

„Binnen vier jaar kostte de cocaïne mij mijn baan, mijn man, mijn zelfrespect en zelfs mijn dochter”, bekende ze. „Toen ik meer nodig had, zodat ik niet meer bij mijn vrienden terecht kon, vond ik een dealer op mijn werk . . . Op een dag explodeerde ik gewoon en liet alles in de steek.”

Een andere vrouw zei na haar eerste ervaring met coke: „Ik werd vervuld met het meest fantastische gevoel dat ik ooit heb meegemaakt. Het was een absolute euforie. Ik voelde me mooi, sexy, belangrijk, volkomen op mijn gemak en in de zevende hemel. Wat ik niet beseftte, is dat ik in die dertig seconden verslaafd was geraakt. Vanaf dat moment was mijn hele leven gericht op cocaïne.”

Een tv-producer zei: „Ik had iets nodig om mijn fysieke uithoudingsvermogen te vergroten. Maar zodra je verslaafd bent, vind je allerlei uitvluchten om ermee door te gaan. Je hebt coke nodig om creatiever te zijn. Al snel ga je een gevoel van superioriteit krijgen. Alles wat je doet is fantastisch.”

Maar is het werk echt fantastisch? Vooraanstaande medici bevestigen dat

tests hebben uitgewezen dat cocaïne talent niet versterkt maar vernietigt. „Coke geeft gebruikers alleen maar het idee dat ze creatiever zijn”, aldus een beroemde Hollywood-ster. „Ze denken dat ze prima werk leveren, maar in werkelijkheid stelt het niets voor.”

Het cocaïnegebruik onder tv- en filmproducers en acteurs is in Amerika zo groot dat dit volgens insiders een van de redenen is waarom er zoveel slechte programma's zijn.

Het ontwaken uit een cocaïne-roes veroorzaakt meestal zo'n somber gevoel bij veel regelmatige gebruikers, dat zij zich genoodzaakt voelen om meer cocaïne te gaan gebruiken als remedie. Vaak volgen er grotere doses en al gauw wordt het verlangen naar coke een totale obsessie. Medische kringen melden nu dat steeds meer cocaïneverslaafden het middel in pure vorm gaan roken of zich inspuiten om iets terug te winnen van de roes die zij vroeger hadden.

Cocaïneverslaving kan snel of langzaam ontstaan. Veel gebruikers geloven dat zij het gebruik in de hand kunnen houden door het middel slechts met mate en met tussenpozen te gebruiken. Maar het verraderlijke is dat niemand kan zeggen wie snel verslaafd raakt en wie niet. Verschillen in individuele constitutie en stofwisseling kunnen ervoor zorgen dat de ene persoon sneller afhankelijk en verslaafd raakt dan een andere persoon die het middel op dezelfde manier gebruikt. En de geestestoestand ten tijde van het gebruik speelt daarbij ook een grote rol.

Verslaafden hebben vaak vroeger niet het goede ouderlijke voorbeeld

gehad, hebben niet met hun gevoelens leren omgaan, of weten niet hoe ze moeten omgaan met alcohol of drugs. Zij grijpen automatisch naar een willekeurig chemisch middel dat hun tijdelijk een roes geeft en hen bevrijdt van hun problemen. Anderen verliezen langzaam maar zeker hun grip door steeds frequenter gebruik van drugs of alcohol.

Mannelijke cocaïneverslaafden gaan vaak verduisteringen plegen en vrouwelijke verslaafden glijden af naar prostitutie. Een vrouwelijke verslaafde zei dat ze alles voor cocaïne zou hebben gedaan — zelfs een moord.

Op weg naar de financiële afgrond

Er zijn tal van verhalen over geslaagde mensen die door het gebruik van cocaïne in een financiële afgrond zijn gestort. Veel verslaafden die vroeger rijk of zelfs miljonair waren, zitten nu totaal aan de grond.

Een vrouwelijke verslaafde onttrok heimelijk duizenden dollars uit het studiefonds van de school van haar kinderen om te kunnen voorzien in haar behoefte aan cocaïne, waardoor de opleidingsmogelijkheden van haar kinderen bijna verloren gingen.

Een welgestelde zakenman besteedde 1200 dollar per week aan cocaïne en verloor na vijf maanden zijn zaak. „Ik kreeg een hoop problemen met mensen en schreeuwde tegen klanten . . . Ik maakte de winst op, verkocht mijn handelswaar, mijn voorraden en alles om maar coke te kunnen kopen. Ik heb er letterlijk een fortuin doorgejaagd.”

Een pop-ster verspilde miljoenen dollars aan cocaïne. Alles „ging in rook op”, aldus een vriend. Een filmster raakte een miljoen dollar kwijt aan

cocaïne voordat zij van haar verslaving afkwam. Tegen de tijd dat ze hulp zocht, woog ze geen vijftig kilogram meer.

Een andere verslaafde actrice uit een populaire comedy-serie kon haar teksten niet meer onthouden en zelfs geen eenvoudige scènes meer spelen. Ze ging eruitzien als een lijk en moest worden ontslagen.

Veel behoefte aan hulp

De cocaïneramp voltrekt zich in Amerika zo snel, dat er een 24-uurs telefonische hulpdienst, een nationale *cocaïne-hotline*, moest worden opgezet om informatie en advies te verschaffen en verslaafden naar hulpverleners te verwijzen.

Sinds de oprichting van deze telefoondienst anderhalf jaar geleden heeft men per dag tussen de vijfhonderd en duizend telefoontjes ontvangen. Openbare en particuliere consultatiebureaus worden overstelpt met wanhopige vragen om informatie en hulp bij cocaïneproblemen. Steeds meer gebruikers komen terecht op intensive care-afdelingen of in het mortuarium.

Slechte kwaliteit en ziekten

Vrijwel alle cocaïne die op straat verkocht wordt is onzuiver. In de tussenhandel wordt het vele malen versneden en gemengd met andere produkten om de winst te verhogen. Een gebruiker kan zonder uitgebreide tests onmogelijk weten wat hij of zij gebruikt.

Dealers die zelf verslaafd zijn, versnijden vaak hun voorraad om hun eigen verslaving te kunnen betalen. Vaak wordt gewone melksuiker gebruikt om cocaïne te versnijden.

Andere goedkope mengmiddelen die vaak worden gebruikt zijn lidocaïne, procaïne, cafeïne, amfetaminen (pepillen) en andere middelen die soortgelijke sensaties veroorzaken als cocaïne, maar die de menselijke weefsels en organen hun eigen specifieke schade kunnen toebrengen. „Cocaïne van de straat inspuiten is volkomen krankzinnig”, aldus een kenner.

De chronische cocaïnesnuiver is een gemakkelijke prooi voor bacteriële infecties in de neus en keel. Dit komt doordat de ragfijne trilhaartjes in neus en keel verlamd raken, waardoor de toevoer van beschermend slijm naar de membranen stagneert. Als gevolg hiervan hebben veel cocaïnegebruikers last van chronische verkoudheid, slepende

infecties en ademhalingsproblemen.

Cocaïne vernauwt ook de bloedvaten die de weefsels van zuurstof voorzien. Deze vernauwing veroorzaakt gewoonlijk een zweer die zich dwars door het kraakbeen tussen de neusgaten vreet, waardoor een groot gat ontstaat. Zonder tussenschot raakt de neus misvormd. Soms raakt de neusbrug van een cocaïneverslaafde zo verzwakt dat deze breekt onder druk en langs chirurgische weg moet worden hersteld.

Cocaïne verhoogt verder de bloeddruk. Mensen met hartkwalen of hoge bloeddruk, met name mensen die dit niet van zichzelf weten, kunnen zichzelf de dood injagen door cocaïne te gebruiken. Coke versnelt de stofwisseling. Het brandt in hoog tempo energie op en put reserves aan mineralen en vitamines uit.

Cocaïneverslaafden proberen vaak wanhopig de depressies na het gebruik van het middel te verlichten. Sommigen gebruiken coke in combinatie met kalmerende drugs zoals heroïne (hetgeen „speedballing” wordt genoemd). Aan het effect van een dergelijke combinatie is de bekende Amerikaanse acteur John Belushi overleden. Anderen proberen aan de greep van cocaïne te ontkomen door alcohol of andere drugs te gebruiken, en raken daar dan aan verslaafd.

Met name de combinatie van cocaïne en alcohol is zeer gevaarlijk. Volgens de politie gebruiken sommige zware drinkers cocaïne om wakker te blijven terwijl ze naar huis rijden. Helaas raakt de coke dan onderweg uitgewerkt en krijgt het slachtoffer door het hoge alcoholpercentage in het bloed een plotselinge blackout waardoor een ongeluk ontstaat.

Maak niet de fouten van anderen

Er is een reden waarom onze moderne wereld door de ene drugramp na de andere wordt getroffen. We leven in een door drugs overspoelde wereld. We zijn gebombardeerd door moderne reclames en hebben, door het maatschappelijk of misschien zelfs door het ouderlijk voorbeeld, geleerd om voor al onze lichamelijke en geestelijke klachten naar medicijnen te grijpen. We zijn gaan geloven in een wonderpil of een wonderpoeder dat ons van alle pijn en ongemak verlost en ons weer gelukkig maakt.

Middel na middel — illegaal, maar ook vaak legaal — wordt aangeprezen

als een effectieve manier om de problemen van het leven op te lossen. Maar na een bepaalde periode van gebruik blijken al deze middelen de gebruikers door rampzalige bijwerkingen schade toe te brengen — of zelfs te doden.

Er zijn momenten waarop bepaalde medicinale drugs mensenlevens kunnen redden. Maar we moeten allemaal leren wat deskundigen al weten: er bestaan geen absoluut veilige drugs en geneesmiddelen. Al dit soort middelen brengt naast de gewenste eigenschappen ook ongewenste risico's en gevaren met zich mee. Zelfs de meest ervaren medicus weet dat hij moet balanceren tussen de gewenste uitwerking van een geneesmiddel en mogelijke negatieve bijwerkingen. Door verschillen en veranderingen in de menselijke stofwisseling berust zelfs de beste medicatie op giswerk en experimenten.

Stelt u zich dan eens voor welke afschuwelijke gevolgen kunnen ontstaan als miljoenen mensen er domweg van uitgaan dat zij elk chemisch middel of elke drug zomaar kunnen injecteren of inhaleren omdat anderen het ook doen en het populair is.

Vrijwel elke druggebruiker en verslaafde denkt aanvankelijk: „Ik raak niet verslaafd. Ik ben slimmer dan de anderen.” Maar zodra ze verslaafd zijn klagen ze meestal: „Het werd sterker en sterker, en voor ik het wist kon ik er niet meer buiten.”

Het gebruik van cocaïne zal niemand in dit leven werkelijk duurzaam succes brengen. Het zal alleen drugsmokelaars en dealers tijdelijk rijk maken terwijl het duizenden gebruikers misleidt, verminkt en vernietigt.

Tieners zijn niet de enigen die bij de drugscene betrokken dreigen te raken door het verkeerde voorbeeld. Door de grote toevloed van allerlei soorten drugs moet iedereen, tot en met de meest stabiele en geslaagde mensen, goed op de hoogte zijn om niet in de afgrond van onvoorzichtige drugexperimenten terecht te komen. Iedereen die de ware werking van drugs goed heeft onderzocht, ontdekt de tragische gevolgen waarmee veel experimenterende druggebruikers te maken krijgen.

Zorg er daarom voor dat u altijd op uw hoede blijft voor drugs. Waak ervoor dat u geen deel gaat uitmaken van de tragische statistieken van deze cocaïneramp of een andere drugtragedie. □

WAT IS DE MENS

en wat maakt hem uniek?

Richard H. Sedliacik

De mens is het meest complexe en unieke fysieke wezen dat ooit is ontworpen en gemaakt.

Bij zo'n fantastische geest en zo'n fantastisch lichaam zouden we misschien verwachten dat het niet meer dan logisch is dat onze Schepper zijn „Instructieboek” meestuurt — net zoals een fabrikant bij zijn produkt een instructieboekje stuurt waarin staat wat het doel ervan is.

Zo'n Instructieboek heeft God inderdaad gezonden. Het onthult de *ontbrekende dimensie* in onze kennis — het ongelooflijke menselijke potentieel.

Gods Instructieboek

Dit Instructieboek vertelt ons *wat* we zijn, *waarom* we zijn, *waar* we heengaan, en *hoe* we daar kunnen komen! We noemen dit boek de Bijbel.

De Bijbel openbaart dat God eerst engelen schiep — die uit geest bestonden, maar lager waren dan God en diens scheppende kracht misten. Het boek onthult dat daarna het stoffelijke universum, met inbegrip van de aarde, werd geschapen. Een derde van de engelen werd daarna op aarde gezet. Zij werden onder de wet van God gesteld, die op aarde werd uitgevoerd door de grote aartsengel Lucifer.

Onder de heerschappij van God — in werkelijkheid de uitwerking van Gods leefwijze van gevende liefde, zoals

neergelegd in de Tien Geboden — was de aarde aanvankelijk vervuld van vrede, vreugde, geluk en volmaaktheid. Maar uiteindelijk leidde Lucifer zijn engelen tot een opstand. De heerschappij van God werd verworpen en niet langer in praktijk gebracht. Als gevolg hiervan werd de aarde woest en ledig (Gen. 1:2). Daarna vernieuwde God letterlijk in zes dagen het aangezicht van de aarde (Ps. 104:30). Hij schiep fysieke levensvormen — planten en daarna de dieren. Deze levensvormen werden geschapen zonder vermogen tot redeneren en besluiten, en zonder ethische of morele vermogens — in tegenstelling tot de mens, Gods meesterwerk van de schepping.

Wat de mens is

In Gods Instructieboek voor de mens, de BASIS van alle kennis, onthult de Schepper God veel informatie over de mens die de mens zelf nooit zou kunnen ontdekken, inclusief de kennis en het begrip van het wezen van de mens, *waarom* hij zo is geschapen en wat hij uiteindelijk bestemd is te *worden*.

God schiep de eerste mens. En Hij vertelt ons hoe Hij hem heeft gemaakt opdat er geen twijfel zou bestaan over wat wij werkelijk zijn. De eerste mens werd gemaakt van en bestond daarom uit stof — het stof uit de aardbodem (Gen. 2:7). Het was de *hele mens* — gij — die uit het stof der aarde werd geschapen (Gen. 3:19).

Nadat God de mens had geformeerd — de cellen van zijn lichaam had gemaakt — gaf Hij hem *fysiek* leven (Gen. 2:7). Door de neusgaten van de mens blies God *lucht* in diens longen

— de „levensadem”. Merk op dat het vers niet zegt dat God een onsterfelijke ziel in de mens blies.

De bron van fysiek leven is voor mens en dier gelijk. Nergens in de Bijbel refereert „levensadem” aan „onsterfelijke ziel” of aan leven buiten het fysieke lichaam. Anders zouden zoogdieren, vogels en ook insecten een onsterfelijke ziel hebben, want ze hebben allemaal dezelfde „levensadem” (Gen. 7:21-22).

Toen God de levensadem in de neus van de eerste mens blies, werd deze een „levend wezen” („levende ziel”; *Statenvert.*) (Gen. 2:7).

De mens *heeft* geen ziel — de mens *is* een „ziel”!

Omdat de mens een ziel is — en de ziel sterfelijk is — is de mens sterfelijk, onderworpen aan de dood. Daarom noemt de Bijbel de mens een „sterveling” (Job. 4:17).

Wanneer een dier sterft, is het dood. Wanneer een mens sterft, is hij ook helemaal dood. Alle mensen en dieren gaan na hun dood naar dezelfde plaats! (Pred. 3:20.) Waarom? Omdat zij allemaal dezelfde *tijdelijke* levensbron hebben — lucht. Na hun dood keren alle mensen en dieren weder tot stof.

Waarom sterfelijk geschapen?

Voorgaande afleveringen van *De ECHTE WAARHEID* hebben onthuld dat de heerschappij van God niet meer werd opgevolgd na de opstand van Lucifer (nu Satan geheten) en een derde van de engelen. Later schiep God de eerste mens, Adam, die Hij het potentieel gaf om Satan te vervangen als regeerder van de aarde, om zo de heerschappij en

levenswijze van God op aarde te herstellen. Maar om Satan te kunnen vervangen, moest de mens uit zichzelf Satans levenswijze verwerpen en zich uit vrije wil onder de heerschappij van God stellen.

Gods meesterplan voor de verwezenlijking van dit doel kreeg al vorm voordat de mens nog maar was geschapen. God maakte het plan zo dat de sterfelijke mens, als hij zondigde door Gods heerschappij te verwerpen — zoals allen behalve Jezus hebben gedaan — de gelegenheid zou hebben zich te bekeren. De mensen zouden de mogelijkheid krijgen om zich *af te wenden van de zonde*, om zich te verzoenen met God en Gods levenswijze, en om uiteindelijk geboren te worden als lid van zijn eeuwige familie!

Zich bekeren is zich afkeren van Satans levenswijze en zich richten tot de regering van God, waarbij men accepteert dat God zijn leven regeert door zijn wet van liefde. Het is Jezus Christus accepteren als Verlosser en nieuwe Koning — „de tweede Adam” die zich, door Satan te overwinnen, kwalificeerde (waar de eerste Adam faalde) om Gods heerschappij op aarde te herstellen. Ook zij die met Christus zullen regeren moeten Satans wegen verwerpen, dag na dag, jaar na jaar, en werkelijk leven volgens Gods wet van liefde. Alleen als zij zo leven, zullen zij uit God worden geboren en bij de eerste opstanding tot onsterfelijke geest worden (1 Kor. 15:42-54; Joh. 3:3-8).

Maar zij die zich niet zullen bekeren en Christus' offer als betaling voor hun zonden niet aanvaarden — zij die weigeren zich af te keren van Satans wegen en zich tijdens hun leven niet onder Gods heerschappij willen stellen — zullen uiteindelijk sterven (Rom. 6:23; Openb. 20:14-15; Mal. 4:1-3).

God wil dat elke mens die ooit heeft geleefd, de kans heeft zich te bekeren en eeuwig voort te leven (2 Petr. 3:9; 1 Tim. 2:4). Maar God zal niemand dwingen om het leven te kiezen. Voor hen die Gods weg naar eeuwig leven weigeren te volgen wacht de „*tweede dood*” — het lot van alle zondaars die zich niet bekeren. Het zal zijn alsof zij nooit hebben bestaan!

We kunnen nu zien dat God om een belangrijke reden verkoos om de mens eerst uit stoffelijk materiaal te maken in plaats van direct uit geest. Vóór de schepping van de mens had Hij engelen gemaakt uit onsterfelijke geest — niet

uit stoffelijk vlees en bloed dat sterfelijk is. En een derde van deze engelen zondigde door tegen Gods regering in opstand te komen. Maar de straf voor zondigende engelen is niet de dood.

Engelen zijn anders geschapen

Engelen bestaan uit geest en kunnen daarom niet sterven. Omdat een derde van de engelen de weg van de zonde koos, zal hun straf eeuwig duren. Hun zonden hebben geleid tot eeuwige wanhoop en frustratie, waarbij hun geest is vervuld van wrok, verbittering en rebellie. Vreugde en geluk hebben hen voor eeuwig verlaten!

Maar voor de mens maakte God het volgende plan. Indien de mens, opgebouwd uit stof, zondigde en weigerde

Iets dat de evolutie nooit kan verklaren, is het totale verschil tussen het met instinct uitgeruste dierlijk brein en het met creatieve intellectuele vermogens uitgeruste menselijk verstand.

zich te bekeren, zou hij sterven — het zou zijn alsof hij nooit had bestaan. God staat niet toe dat een onverbeterlijke mens in geestelijke pijn en marteling eeuwig zal voortleven zoals de gevallen engelen. Dit plan toont Gods grote genade ten aanzien van de sterfelijke mens!

Wanneer de mens door God wordt geroepen en tot besef wordt gebracht dat hij heeft gezondigd, kan hij zich bekeren — zich van zijn zonde afwenden en Gods weg kiezen. En zodra hij dit heeft gedaan, kan hij met Gods hulp een leven lijden van gehoorzaamheid aan God. Hij kan groeien in geestelijke kennis en het karakter van God ontwikkelen. Hij kan verkeerde gewoonten, zwakheden en fouten overwinnen. En dit alles door de vrije wil en keuze van elke individuele mens.

Van alle door God geschapen stoffelijke wezens heeft alleen de mens het klaarblijkelijk wonderbaarlijke vermogen gekregen om te denken, te

redeneren, te plannen en tot conclusies te komen op basis van verkregen kennis. Dieren kunnen de begrippen goed en kwaad niet doorgronden. Zij bekeren zich niet.

Heeft u zich ooit afgevraagd waarom? Heeft u ooit nagedacht over het *levensgrote verschil* tussen het dierlijk brein en het menselijk verstand, en waar dit verschil mogelijk het gevolg van zou kunnen zijn?

Dierlijk brein versus menselijk verstand

Er is een grote, onoverbrugbare kloof tussen het dierlijk brein en het menselijk verstand. De evolutietheorie gaat ervan uit dat mensen dieren zijn. Maar iets dat de evolutie nooit kan verklaren, is het totale verschil tussen het met instinct uitgeruste dierlijk brein en het met creatieve intellectuele vermogens uitgeruste menselijk verstand, dat volkomen vrij is van het instinct zoals dieren dat bezitten.

Sommige dieren hebben hersenen die even groot of zelfs groter zijn dan die van de mens, en met een soortgelijke complexe opbouw van de hersenschors — maar geen enkel dier heeft dezelfde vermogens van intellect, logica, zelfbewustheid en creativiteit.

De fysieke hersenen van een dolfijn, walvis of olifant zijn groter dan die van de mens, terwijl die van een chimpansee iets kleiner zijn. Kwalitatief gezien is er maar een klein verschil met de menselijke hersenen — lang niet genoeg om de veel grotere intelligentie en het denkvermogen van het menselijk verstand te verklaren. De kloof tussen het dierlijk brein en het menselijk verstand is ontzettend groot!

Toen God Adam uit het stof der aarde vormde, maakte Hij hem naar zijn eigen gelijkenis — zijn eigen uiterlijke vorm en voorkomen (Gen. 1:26). God schiep geen enkel ander levend wezen als replica in klei van zichzelf. Deze unieke vorm werd alleen aan de mens gegeven. Omdat alleen de mens werd geschapen met het potentieel om God te worden!

Elk dier werd geschapen met een brein dat geschikt was voor zijn eigen soort. Maar dieren hebben niet het potentieel van verstand en karakter dat God alleen aan de mens heeft geschonken. Geen enkel dier heeft ooit denkvermogen gekregen.

Het zijn deze speciale eigenschappen van verstand en karakter die de mens onderscheiden van de dieren!

Dieren bezitten wat we instinct noemen. Hun hersenen zijn als het ware door God geprogrammeerd met een bepaalde instinctieve aanleg om op een bepaalde manier te leven en te handelen. Ze volgen *instinctieve* gedragspatronen bij het voedsel zoeken, nesten bouwen, trekken en voortplanten. Zo bouwen bevers dammen en vogels nesten. Deze aanleg is overerfelijk en niet het resultaat van logische of denkprocessen.

Zo vliegen bijvoorbeeld elk jaar bij het naderen van de winter miljoenen vogels naar het zuiden. Ze staan er niet bij stil waarom ze het doen, ze vragen zich niet af of ze het zouden moeten doen, ze hebben geen reisplan voor de tocht. Op een bepaald inwendig signaal — zoals het aflopen van een wekker — verlaten zij hun voedselgronden van de zomer om vele honderden, soms zelfs duizenden kilometers naar het zuiden te vliegen. Geleerden begrijpen niet helemaal waarom — zij observeren alleen de werking van dit dierlijk instinct.

Elke vogelsoort bouwt zijn eigen type nest, voedt zich met bepaalde soorten voedsel en trekt op verschillende tijdstippen naar diverse bestemmingen. Maar geen van deze handelingen wordt vooraf door de vogels gepland zoals mensen dat zouden doen. Vogels hebben alleen het vermogen en de aandrang om te doen wat de Almachtige God tijdens de schepping in hun instinct heeft ingebouwd.

Het menselijk verstand verschilt enorm van dit dierlijk instinct. De mens is in staat om diverse manieren uit te denken om iets te doen of een vooropgesteld doel te bereiken. De mens kan kennis vergaren en daarmee redeneren. Hij kan conclusies trekken, besluiten nemen en handelen volgens een van tevoren bedacht plan.

De mens kan verschillende soorten huizen ontwerpen en bouwen, waarbij hij gebruikmaakt van verschillende ontwerpen en bouwmaterialen. Sommige huizen worden gebouwd van hout, sommige van beton of steen, en sommige mensen op de Noordpool leven zelfs in huizen die zijn gebouwd van ijsblokken. Mensen eten ook verschillende soorten voedsel, die op verschillende wijzen zijn toebereid. Mensen kunnen er totaal verschillende levensstijlen op nahouden. En als een mens zijn levensstijl wil veranderen, kan hij dat! De mens is niet onderworpen aan instinct. Hij is niet gebonden

aan een van tevoren bepaalde serie gedragspatronen zoals bij dieren het geval is.

De mens kan *kiezen* — hij heeft een vrije wil. Hij kan gedragscodes opstellen en zelfdiscipline aan de dag leggen. De mens kan ideeën bedenken en kennis evalueren *omdat zijn verstand gemodelleerd is naar Gods eigen verstand!* De mens kan plannen bedenken en deze plannen uitvoeren omdat hij enkele van de zeer creatieve vermogens van God heeft gekregen.

Alleen de mens kan zich afvragen: „Waarom ben ik geboren? Wat is leven? Wat is *dood*? Heeft het menselijk bestaan een *doel*?” In tegenstelling tot het dier weet de mens niet alleen hoe hij bepaalde dingen moet doen, maar hij weet ook dat hij dit

---

De mens heeft het intellectuele vermogen ruimteschepen te ontwerpen die hem naar de maan kunnen brengen, maar hij is niet in staat de problemen met zijn medemens op te lossen.

weet — hij is zich *bewust* van zijn kennis. Hij is zich bewust van dit feit. Hij is zelfbewust, op de hoogte met zijn eigen bestaan als uniek wezen.

Deze eigenschappen maken de mens tot Gods unieke fysieke schepping. God heeft een aantal van zijn eigen kwaliteiten met de mens gedeeld. En God verwacht dat de mens zich ontwikkelt en zich richt naar het geestelijk beeld van Gods volmaakte verstand en heilige karakter (Matth. 5:48) — net zoals de mens nu is gevormd naar het *fysieke* beeld van God.

De „menselijke” geest maakt het verschil

De mens is geschapen om een speciale relatie met God te hebben, die niet bestaat bij dieren. De mens is gemaakt naar het evenbeeld van God opdat hij op zekere dag in Gods heilige gezin zou kunnen worden geboren.

Doordat God de sterfelijke mens wilde maken volgens zijn eigen gelijke-

nis, moest de mens beschikken over een verstandelijk vermogen dat was gevormd naar Gods eigen verstand. Daarom is ook het meest opmerkelijke aspect aan de mens zijn verstand.

Wat scheidt de mens van het dierenrijk? Wat geeft de mens het intellect dat zich op Gods niveau bevindt?

Het komt allemaal neer op een *niet-fysieke* component in de menselijke hersenen die ontbreekt in het dierlijk brein. Het is deze niet-fysieke component die de mens zo doet verschillen van alle dieren. Het is wat de mens werkelijk **UNIEK** maakt!

De mens bezit geen onsterfelijke ziel die hem in staat stelt om na zijn dood los van zijn lichaam voort te leven (de mens is immers een *sterfelijk* wezen). Maar de Bijbel spreekt niettemin over een „geest **IN** de mens” (Job 32:8; Zach. 12:1; 1 Kor. 2:11).

Tal van passages in de Bijbel duiden erop dat er een „geest” **IN** de mens is! Deze geest is *niet* de mens zelf — het is iets **IN** de mens. Samen met de fysieke hersenen van de mens vormt het het menselijk **VERSTAND**. Het verschaft de menselijke hersenen hun unieke denkvermogen en persoonlijkheid — het vermogen om rationeel te denken en besluiten uit vrije wil te nemen. Het verschaft de mens het vermogen om wiskunde, talen of andere soorten kennis te bevatten, zoals muziek, kunst, timmeren en vliegen.

Maar dat is alles. De geest **IN** de mens heeft geen eigen bewustzijn. Het is *geen* „onsterfelijke ziel”. De geest is *niet* de „mens” zelf.

De geest **IN** de mens kan de „menselijke” geest worden genoemd, want hij komt voor in elke mens, ofschoon het geest is en geen materie. Het is niet een geestelijk wezen of de heilige Geest. Het is niet de mens zelf, maar geest **IN** de mens. Het is ook *niet* een ziel — de fysieke mens *is* een ziel.

De *menselijke* geest, die elke mens van God ontvangt, verleent geen menselijk leven — dat is gelegen in het fysieke bloed, dat door de levensadem van zuurstof wordt voorzien (Lev. 17:11). Maar de geest in de mens verschaft de menselijke hersenen wel hun intellectuele vermogen. Deze niet-fysieke component in de menselijke hersenen komt niet voor in de hersenen van dieren.

De geest in de mens is een geestelijke eenheid, net zoals in de stoffelijke

wereld lucht een gas is. Maar deze „menselijke” geest kan niet zien. De fysieke hersenen zien via de ogen. De menselijke geest in een persoon kan niet horen. De hersenen horen via de oren. De menselijke geest kan niet denken. De hersenen doen het denkwerk — al verschaft de geest het vermogen om te denken. Dieren, die niet beschikken over een dergelijke geest, kunnen ook niet denken.

Alle kennis die de hersenen bereikt via de vijf zintuigen wordt direct opgeslagen in de geest binnen de mens, ongeveer zoals een computer informatie opslaat. Hierdoor kunnen de hersenen deze in de geest opgeslagen kennis rechtstreeks opvragen, zodat de hersenen stukjes kennis met elkaar kunnen combineren in het proces van denken en redeneren.

De menselijke geest verleent de fysieke hersenen op twee manieren intellectueel vermogen: 1) de geest verschaft de hersenen direct de gevraagde informatie die is opgeslagen; 2) de geest verschaft de hersenen de energie die benodigd is om te kunnen denken — om de in de geest opgeslagen stukjes informatie te kunnen combineren in een proces dat we „denken”, „redeneren” en „concluderen” noemen. De menselijke geest is ook het middel dat God heeft ingeplant om een persoonlijke relatie tussen de sterfelijke MENS en de heilige GOD mogelijk te maken.

De waarheid over „de geest in de mens” is zo belangrijk dat Satan deze waarheid al lang geleden heeft verwrongen en verdraaid. Hij heeft het menselijk verstand overschaduwd en de mens al in zijn grote leugen doen geloven ten tijde van de eerste menselijke wezens in de hof van Eden.

Satan vormt de *oorsprong* van de gedachte van „de onsterfelijkheid van de ziel” die tegenwoordig overheerst! Hij hield de eerste vrouw voor dat zij geenszins zou sterven (Gen. 3:4). Met andere woorden, zij had een „onsterfelijke ziel” die eeuwig zou voortleven. Eva geloofde deze leugen. En het gros van de tegenwoordige mensheid gelooft nog steeds in een of andere variant op deze oeroude leugen.

Een tweede geest is nodig

De mens heeft het vermogen om ruimteschepen te bouwen waarmee hij naar de maan kan vliegen, om de computer uit te vinden en om allerlei

andere schitterende resultaten te bereiken op fysiek en materieel gebied. Niettemin is in de bijna 6000 jaar dat de mens de aarde bevolkt, gebleken dat hij de problemen met zijn medemens niet weet op te lossen.

Waarom is dit zo? Omdat de werkelijke problemen van de mens van *geestelijke* aard zijn en de natuurlijke mens geen geestelijke problemen kan oplossen. Als hij een computer bouwt of naar de maan vliegt, is hij bezig met fysieke zaken die hij kan begrijpen dank zij de menselijke geest in hem. Maar hij kan geen problemen met medemens oplossen omdat hiervoor kennis en begrip van *geestelijke principes* nodig is, die hij niet kan begrijpen zonder de toevoeging van een *ander geestelijk element* aan zijn verstand!

De mens is zo gemaakt dat hij nog een andere geest nodig heeft — de heilige Geest van God! Net zoals een mens geen menselijke kennis zou kunnen bezitten zonder de menselijke geest in hem, zo kan hij de dingen van God — geestelijke kennis — niet bezitten zonder toevoeging van de Geest van God (1 Kor. 2:9-11, 14).

Net zoals het dierlijk brein — dat van een koe bijvoorbeeld — geen menselijke zaken kan begrijpen of doorgronden zonder de daarvoor benodigde menselijke geest, zo kan het menselijk verstand geen begrip hebben van geestelijke waarheden op goddelijk niveau zonder de heilige Geest!

Zelfs de grootste wetenschappelijke en filosofische denkers kunnen met hun eigen verstand geen GEESTELIJKE waarheden leren kennen en begrijpen. In hun ogen zijn die waarheden „onzin”. De natuurlijke mens met zijn menselijke geest is beperkt tot materiële kennis.

Geestelijke zaken kunnen niet worden gezien met het oog, gehoord met het oor, gevoeld met de handen, geproefd met de tong of geroken met de neus. Het menselijk verstand dat alleen via de fysieke zintuigen kennis kan ontvangen, kan nooit echt geestelijke concepten en principes begrijpen zonder de heilige Geest van God. Een mens kan het geestelijke alleen leren kennen door deze heilige Geest, die samenwerkt met de menselijke geest. Dat is de enige manier waarop het menselijk verstand Gods GROTE DOEL voor het menselijk bestaan kan doorzien en begrijpen.

De mens is als onvolledig wezen

geschapen. Hij is zo gemaakt dat hij nog een andere geest nodig heeft — de heilige Geest van God.

Hoe kan iemand de heilige Geest ontvangen? Wij kunnen Gods geschenk van zijn heilige Geest ontvangen door Christus, de tweede Adam. Door bekering en geloof in Jezus Christus, door wiens dood onze zonden zijn vergolden, kunnen wij verzoend worden met God en diens heilige Geest ontvangen, die wordt toegevoegd aan onze menselijke geest (Hand. 2:38; Joh. 7:38-39). Zo worden we de *verwekte* kinderen van God (1 Petr. 1:3; Rom. 8:14-17).

De menselijke geest en de heilige Geest van God smelten samen om een verwekt kind van God te vormen, net zoals de mannelijke zaadcel en de vrouwelijke eicel samensmelten om een verwekt mens te vormen, die weliswaar nog niet ontwikkeld of klaar is om gebaard te worden.

Gods heilige Geest doet twee dingen wanneer hij samensmelt met de menselijke geest:

1) Hij bevrucht de mens met heilig, eeuwig leven zodat hij later in Gods gezin kan worden geboren als een goddelijk wezen, dat volledig uit geest bestaat; 2) Hij verschaft het verstand het vermogen om geestelijke kennis te begrijpen — om de dingen van God te begrijpen.

De eerste mensen kregen deze tweede zo benodigde Geest aangeboden. Van de twee symbolische bomen in de hof van Eden vertegenwoordigde „de boom des levens” Gods heilige Geest. Als Adam en Eva de vrucht van die boom hadden gegeten, zouden zij Gods heilige Geest hebben ontvangen, die zich met hun menselijke geest zou hebben verenigd, waardoor zij zouden zijn verwekt als (nog niet geboren) kinderen van God.

Maar door de vrucht te eten van „de boom der kennis van goed en kwaad” verwierpen onze voorouders Gods Geest, die het ware leven van God in hen zou hebben verwekt en openbaarde *geestelijke* kennis zou hebben doen begrijpen. Zo sneden zij zichzelf en hun nakomelingen af van toegang tot Gods heilige Geest en beperkten zij zichzelf en het menselijk ras tot materiële kennis en begrip (Gen. 3:22-24). De enige uitzondering zou worden gevormd door hen die God speciaal zou roepen en zijn Geest zou schenken (Joh. 6:44).

(Zie verder pagina 24)

De ECHTE WAARHEID

Ouders

(Vervolg van pagina 10)

Breng een kind nooit verwondingen toe. Verlies uw kalmte niet en sla het kind niet op het hoofd of tegen andere vitale organen. Maar sla wel hard genoeg zodat het kind huilt en spijt heeft van zijn of haar slechte gedrag. „Onthoud de tucht niet aan de knaap; slaat gij hem met de stok, hij sterft er niet van; gij slaat hem wel met de stok, maar redt zijn leven van het dodenrijk” (Spr. 23:13-14). In sommige landen is deze bijbelse berisping bij de wet verboden en zullen ouders zich daaraan moeten houden.

Als het kind is uitgeuild, neemt u het liefdevol in de armen. Vertel uw kind dat u van hem of haar houdt en dat u wel moest slaan opdat het een goede jongen of een goed meisje wordt, en dat u hoopt dat het kind voortaan beter zal oppassen en een goede, oprechte man of vrouw zal worden.

Als dit goed en consistent wordt gedaan, zal het kind zich tegen die tijd tegen u aandrukken en beseffen dat het een pak voor de broek *nodig* had. Het zal zich veiliger voelen in de wetenschap dat u van hem of haar houdt en om hem of haar geeft. Door dit soort discipline zult u een emotionele barrière hebben doorbroken.

Wanneer straf *uit liefde* wordt gegeven, kunnen kinderen met een dieper vertrouwen op hun ouders reageren. Zij hebben ervaren *dat zij gestraft worden* als hun jeugdige spanningen en eigenzin zich manifesteren in echte opstandigheid.

Maar uw kind zal beseffen dat deze bestraffing *met liefde* en voor zijn of haar welzijn wordt gegeven. Dat de toenemende spanningen eigenlijk worden verlicht door een paar klappen en de daaropvolgende tranen. En dat u en uw kind zich emotioneel dichter bij elkaar voelen na deze gezamenlijke ervaring waarbij u het kind leert zichzelf te gedragen en volwassen te worden.

Naarmate een goed opgevoed kind de pubertijd en de tienerjaren bereikt, zal het pak voor de broek steeds minder voorkomen. Dit is gelegen in het feit — dat het kind al *vroeg* is ingeprent — dat u, de ouder, de baas bent en dat discipline wordt gehandhaafd voor het welzijn van het kind wanneer het zich verkeerd, opstandig of oneerbiedig gedraagt.

Straf kan vele vormen aannemen.

Een van de meest effectieve vormen, met name voor oudere kinderen, is het *onthouden van voorrechten*. U kunt het kind bijvoorbeeld verbieden gedurende een bepaalde tijd naar de tv te kijken, of om met een vriendje te spelen of naar een film te gaan, of de auto te lenen. In de meeste gevallen kunt u zulke voorrechten het beste voor een relatief korte periode intrekken (een paar dagen of een week, al naar gelang de leeftijd van het kind). Lange perioden hebben — vooral bij jonge kinderen — meestal geen zin. Door kinderen een kans te geven het voorrecht met goed gedrag terug te verdienen onderstreept u de les die wordt geleerd.

Een kind de gevolgen van zijn verkeerde handelen of gedrag te doen *inzien*, is op zich al een vorm van straf. Stel dat een jongen met een steen gooit en zijn zusje of broertje verwondt. Dan kunnen de ouders de overtreder voor de wond laten zorgen. Laat hem bij het gewonde kind gaan zitten en een natte doek tegen de wond houden. Of laat hem de pleister aanbrengen. Laat hem een beetje „lijden” (zie 1 Kor. 12:26) met het gewonde kind, dan zal hij snel wroeging krijgen over wat hij heeft gedaan.

Kinderen moet aan het verstand gebracht worden dat verkeerd gedrag andere mensen *kwetst*. Ongewenst gedrag is ongewenst omdat alle betrokkenen worden gekwetst, ook degene die zich eraan schuldig maakt.

Onthoud ook dat elke correctie bij de overtreding moet passen en dat kinderen verschillen in temperament en aanleg. Gebruik uw verstand en oordeel en zorg ervoor dat elke bestraffing uit oprechte zorg voor het kind plaatsvindt.

Ouders moeten hun handelen altijd proberen *uit te leggen* aan het kind dat wordt bestraft. Een kind moet leren beseffen *waarom* het wordt bestraft. Het moet de *rechtvaardigheid* van de straf inzien. Straf niet te zwaar voor een klein vergrijp. Straf niet te licht voor een zware overtreding. De straf voor bijvoorbeeld koppigheid, driftbuien en een verkeerde houding moet zwaarder zijn dan die voor onachtzaamheid of een ongelukje dat niet is veroorzaakt door een verkeerde houding. En denk erom: straf mag nooit wraak zijn! Wraakzuchtige ouders zijn slechte ouders.

Een verkeerde opvoeding leidt tot

slecht aangepaste, ongelukkige en onzekere kinderen. Een goede opvoeding daarentegen werpt vruchten af in de vorm van opgewekte, open, goed aangepaste, gelukkige kinderen. Onthoud dat een goede opvoeding is gebaseerd op de volgende essentiële principes: liefde en genegenheid, het goede ouderlijke voorbeeld, intelligent en weloverwogen onderricht en effectieve, gepaste straf.

5

Aanvaard uw verantwoordelijkheid

Hoeveel ouders van tegenwoordig weten dat God heeft verordend dat de gezinseenheid moet worden geregeerd? Hoeveel mensen weten dat God de man verantwoordelijk houdt voor leiderschap en zorg voor zijn gezin?

Dit man-vader-leiderschap verlaagt op geen enkele wijze de rol van de moeder. Moeders dragen vaak het grootste deel van de dagelijkse zorg voor het onderricht en de oefening van de kinderen, met name wanneer deze jong zijn. Maar God houdt de vaders ervoor verantwoordelijk om erop toe te zien dat het gezin wordt geleid door Gods opvoedkundige richtlijnen. Als een vader niet lieflijk aanwezig is door dood, scheiding of achterlating van zijn gezin, moet de moeder dit natuurlijk zo goed mogelijk opvangen. In een volgende aflevering zullen wij richtlijnen geven voor alleenstaande ouders.

Gods richtlijnen voor het gezin zijn duidelijk. „Want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente... Welnu, gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man, in alles” (Ef. 5:23-24).

Dit betekent niet dat een vader zijn gezin op een dictatoriale, egoïstische en ondoordachte manier kan leiden. Gods woord gebiedt: „Mannen, hebt uw vrouw [en uw gezin, kunnen wij eraan toevoegen] lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft” (Ef. 5:25).

Ook Efeze 6:4 benadrukt de ouderlijke verantwoordelijkheden: „En gij, Vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren.”

De volgende maand zullen we de kleuterjaren behandelen als voorbereiding op het leven. □

WAT IS DE MENS?

(Vervolg van pagina 22)

De christen die de Geest heeft ontvangen, heeft het eeuwige leven voorwaardelijk in zich door een deel van de Geest van de Vader. Maar dit betekent niet dat hij een onsterfelijk geestelijk wezen is. Hij bestaat nog niet uit Gods Geest. Hij is nu een „erfgenaam” van God (Rom. 8:16-17) — dat wil zeggen, hij heeft nog niet geërfd en is nog niet „opnieuw geboren”. Maar als de heilige Geest in ons woont, zal God bij Christus’ terugkeer op aarde als Koning der koningen, ons onsterfelijkheid schenken door zijn Geest die in ons woont (Rom. 8:11).

Evenals bij de menselijke voortplanting het bevruchte embryo, dat later een foetus wordt, nog niet geboren is, maar gedurende een bepaalde periode moet worden gevoed door de menselijke moeder, zo ook is de verwekte christen dus nog niet geboren in Gods gezin. Het heilige leven is alleen nog maar verwekt. Het moet nu *groeien!*

Waarom we geestelijk moeten groeien

Bij Gods doel met de schepping van de mens is inbegrepen de ontwikkeling in de mens van een rechtvaardig geestelijk karakter. Merk op wat God zegt in Genesis 1:26: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld...” Het oorspronkelijke Hebreeuws duidt hier veel meer aan dan alleen de uiterlijke vorm van God! „Beeld” duidt ook op *verstand en karakter!* God bestemde de mens — die Hij een denkend en redenerend verstand had geschonken — om uiteindelijk hetzelfde verstand en karakter als God te krijgen.

Gods doel met de schepping van de mens is zichzelf voort te planten met het volmaakte geestelijke karakter dat alleen Hijzelf bezit. De mens werd daarom geschapen naar Gods eigen beeld, zijn eigen uiterlijke vorm en met een verstand dat in aanleg gelijk is aan zijn eigen verstand, zodat God zijn eigen karakter in de mens kon gaan ontwikkelen.

Net zoals bij de menselijke voortplanting het menselijk lichaam en de menselijke hersenen zich langzamerhand beginnen te vormen tijdens de zwangerschap, zo moet ook het rechtvaardige en heilige karakter van God zich gaan ontwikkelen en groeien zodra men door Gods Geest is verwekt (2 Petr. 3:18; 1 Petr. 2:1-2).

Natuurlijk kan men geen absoluut volmaakt karakter ontwikkelen tot de opstanding. Dan zal God echter het groeiproces voltooien door de gift van een nieuw, volmaakt geestelijk lichaam met een volmaakte, zondeloze (1 Joh. 3:2, 9) natuur gelijk aan die van Jezus Christus en de Vader. Maar ondertussen wil God dat zijn door de Geest verwekte kinderen zijn geestelijk karakter dagelijks verder ontwikkelen door zijn geboden te gehoorzamen en de zonde te overwinnen en uit hun leven te bannen. Zo moeten zij *groeien naar die geestelijke volmaaktheid!*

Zo’n volmaakt, heilig en rechtvaardig karakter kan niet zomaar worden geschapen. Het moet worden ontwikkeld, en dat vraagt tijd en ervaring. God geeft de sterfelijke mens tijd om te leren dat alleen Gods manier van leven werkelijk vrede en geluk brengt en tot een vreugdevol en rijk leven leidt. De mensen zullen hebben geleerd dat zonde alleen maar leidt tot ellende, leed en de dood. Zij die door God zijn geroepen, zullen de gevolgen hebben gezien van Satans levenswijze en deze hebben verworpen. Zij zullen, met de hulp van Gods Geest, Gods eigen heilige, rechtvaardige karakter hebben ontwikkeld tot aan het begin van hun onsterfelijk leven zonder zonden!

Wij worden geestelijke embryo’s wanneer we, na ontvangst van de heilige Geest, door God verwekt zijn. En om geestelijk te groeien, moeten we geestelijk voedsel tot ons nemen. Net zoals het embryo in de baarmoeder moet worden gevoed via de placenta, zo moeten wij worden gevoed door het Woord van God. Jezus heeft gezegd: „... de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven” (Joh. 6:63). Deze woorden zijn in de Bijbel vastgelegd — en Jezus heeft gezegd dat wij moeten leven naar elk woord van God (Matth. 4:4). Wij nemen deze leven-gevende woorden uit de Bijbel op door te lezen, te studeren en te overdenken wat we lezen.

De ontwikkeling van geestelijk karakter vraagt tijd en ontstaat door ervaring — door het Woord van God in ons dagelijks leven in praktijk te brengen. Men bouwt het rechtvaardige karakter van God op door te leren onderscheid te maken — door Gods openbaring in de Bijbel — tussen goed en kwaad, tussen goede waarden en slechte, tussen waarheid en misvatting. Vervolgens moet men, met de hulp van Gods heilige Geest, het goede kiezen en

in praktijk brengen, en het verkeerde weerstaan en verwerpen. Deze ontwikkeling van geestelijke kennis en geestelijk karakter is een geleidelijk proces dat het hele leven voortduurt.

Naast bijbelstudie is oprecht gebed een absolute vereiste. We moeten ook geestelijk voedsel opnemen door dagelijks persoonlijk contact met God. Wanneer u de Bijbel bestudeert, spreekt God tot u. Wanneer u bidt, spreekt u tot Hem. Op deze manier leert u God kennen, net zoals u mensen beter leert kennen door met hen te spreken.

Gods Kerk is de geestelijke „moeder” van allen die zijn verwekt door Gods heilige Geest. God heeft de door Hem geroepen en gekozen dienaren in zijn Kerk aangesteld om „de kudde te weiden” zodat de afzonderlijke leden geestelijk kunnen groeien (Hand. 20:28). Christus heeft zijn dienaren de verantwoordelijkheid gegeven om de leden van de Kerk te onderrichten en raad te geven (Ef. 4:11-15). Dus net zoals een moeder het kind in haar baarmoeder voedt door de placenta en de navelstreng, zo worden Gods kinderen *binnen de ware Kerk* gevoed met geestelijk voedsel.

En zoals de moeder haar ongeboren kind in dat deel van haar lichaam draagt waarin zij het tegen fysiek kwaad kan beschermen, zo is het ook de functie van Gods Kerk om de verwekte kinderen van God tegen geestelijk kwaad te beschermen — tegen de valse leer van valse dienaren die zich voordoen als afgezanten van Christus, maar in werkelijkheid Satan en zijn weg vertegenwoordigen (2 Kor. 11:13-15).

Voor hen die door God zijn geroepen en door zijn heilige Geest zijn verwekt, zal uiteindelijk het ongelooflijke menselijke potentieel tot wasdom komen, na de opstanding uit de dood of de transformatie van sterfelijk vlees tot onsterfelijke geest bij Christus’ terugkeer op aarde. Zij zullen dan in Gods heilige gezin worden *geboren* en de volheid van Gods eigen karakter bezitten.

Nu kunnen we dus duidelijk het grote doel zien dat de Schepper God voor ogen had toen Hij de mens schiep als UNIEK wezen tussen al zijn fysieke scheppingen. De sterfelijke mens heeft binnen zijn bereik de fantastische mogelijkheid om op te staan uit de dood en onsterfelijkheid te ontvangen — voor altijd deel uit te maken van Gods gezin dat het universum regeert. □

(Vervolg van pagina 3)

aan alle andere leden van het Gemeenebest afzonderlijk . . . Zij is een gemeenschappelijk symbool, dat wij om praktische redenen tot het onze hebben gemaakt", aldus auteur MacKinnon.

Eenvoudig uitgedrukt werd het stelsel van de constitutionele monarchie zoals het zich in de loop der eeuwen in Brittannië had ontwikkeld, als het ware geënt op Canada, waar het nu even Canadees is als Brits. Daar komt bij dat Canada's onafhankelijkheid langs vreedzame weg tot stand kwam.

Aldus erfde Canada, hoewel een betrekkelijk nieuw land (de eenheid dateert van 1867), een regeringsstelsel dat zich in eeuwen van telkens nieuwe veranderingen had ontwikkeld en dat door vallen en opstaan was verfijnd. De Canadezen behoeften dus nooit zelf een politiek stelsel „uit te vinden", zoals vele andere naties na de ineenstorting van de koloniale rijken.

Gezaghebbend advies

Terwijl de wereld regelmatig opgeschud wordt door coups en revoluties, was Canada onlangs het toneel van een glad verlopende machtsoverdracht: de overwinning van de Progressieve Conservatieve Partij van Brian Mulroney in de verkiezingen van 4 september.

Aanhangers van de Kroon beweren dat de goede werking van het systeem berust op een duidelijke scheiding tussen hen bij wie de politieke macht berust en degenen die haar uitoefenen. De macht in Canada berust bij de Kroon, terwijl de gekozen autoriteiten die (in opdracht van de gouverneur-generaal) met de regering belast zijn, tijdens hun ambtsperiode als gevolmachtigden verantwoordelijkheid dragen voor de uitoefening van de macht.

Mochten er moeilijkheden rijzen, dan heeft de gouverneur-generaal het recht „iedere persoon die binnen de grenzen van Canada een openbaar ambt bekleedt, uit dat ambt te ontsetten, dan wel te schorsen". Elke luitenant-gouverneur heeft in zijn provincie een gelijksoortige bevoegdheid.

Hoewel drastische maatregelen als deze zelden worden getroffen, werken de bevoegdheden die de Kroon aan zich heeft gehouden, matigend op de machtsuitoefening door de politici — „een afschrikkingsmiddel tegen oververhitting van de regeerders", voegt MacKinnon eraantoe. Op die manier

werken de ambten van gouverneur-generaal en luitenant-gouverneur als „constitutionele brandblussers".

Het duidelijkste recente voorbeeld van deze macht manifesteerde zich negen jaar geleden — niet in Canada, maar in Australië. Op 11 november 1975 ontsloeg gouverneur-generaal Sir John Kerr premier Gough Whitlam nadat de laatste geweigerd had als nasleep van een parlementaire impasse nieuwe verkiezingen uit te schrijven. In Whitlams plaats deed de gouverneur-generaal een beroep op oppositieleider Malcolm Fraser om een regering te vormen.

De Bijbel voorzegt de tijd — die nu vlak voor ons ligt — waarin een Koning der der koningen op volmaakte wijze zal heersen, niet zomaar over een handjevol landen, maar over de hele aarde.

Veel Australiërs waren geschokt te moeten constateren hoe groot de macht van de hoogste vertegenwoordiger van de Koningin in feite wel was.

Een andere Australische minister-president, Robert Menzies, liet zich eens in de volgende, zeer positieve bewoordingen over de betekenis van de Kroon uit:

„De Koningin wordt in alle landen waarover zij de scepter zwaait beschouwd als de bron van de nationale eer, als de beschermster van de wet en als het middelpunt van een parlementair stelsel binnen welks kader zij wetten maakt en uitvaardigt, 'met de instemming en de goedkeuring' van het parlement . . . De Kroon blijft het middelpunt van onze democratie; een vast punt in de maalstroom van het nationale en wereldgebeuren."

Het machtsvertoon in de Whitlam-affaire vormde de uitzondering op de regel. De macht van de Kroon wordt meestal in een sfeer van vertrouwen achter de schermen uitgeoefend. De

geslaagde gouverneur-generaal is diegene, die zoals de Koningin zelf, wordt geëerd door de minister-president en die op een discrete en tactische manier advies kan geven.

Contrast met andere vormen

De geschiedenis van de mensheid is vol van tragisch politiek machtsmisbruik. Zonder twijfel zijn de absolute monarchieën van het verleden daaraan even schuldig als sommige moderne regeringsvormen. Vanwege deze omstandigheid zijn moderne monarchieën in het algemeen met grondwettelijke waarborgen aan beperkingen gebonden, zodat zij gedwongen zijn voorzichtig met hun gezag om te springen.

De huidige voorstanders van monarchie en Kroon wijzen op het relatief grote succes waarop landen met dit stelsel van uitvoerende macht kunnen bogen.

Daarentegen zijn vele landen van het Gemeenebest die bij het verkrijgen van hun onafhankelijkheid de Koningin door een eigen staatshoofd zoals een president, hebben vervangen, getuigen geweest van een tragische opeenvolging van coups, opstanden, burgeroorlogen en één-partij-dictaturen. Inheemse staatshoofden heeft het in het algemeen ontbroken aan de macht en het prestige om misbruik van politieke macht te voorkomen.

Zelfs Westerse democratieën die geen deel uitmaken van het Gemeenebest bezaten van tijd tot tijd presidenten die in de praktijk monarchistischer optraden dan constitutionele monarchen.

In deze generatie hebben de Verenigde Staten kennis gemaakt met wat Arthur M. Schlesinger kenschetste als het „Imperiale presidentschap". In Frankrijk werd het ambt van staatshoofd zoals dat door wijlen Charles de Gaulle was opgevijseld, eens door het dagblad *Le Monde* als dat van een „monarque-president" gekarakteriseerd.

Het stelsel van de Kroon heeft er ook toe geleid het opkomen van gevaarlijke nationalisten te verijdelen, daar patriottische gevoelens in dit systeem op de Staat zelf of op het niet-politieke staatshoofd kunnen worden geconcentreerd in plaats van op een regering of op een partij.

Onwillekeurig denkt men hierbij aan het extreme voorbeeld van Adolf Hitler, die erin slaagde het Duitse leger trouw aan zijn persoon te laten zweren.

Zoiets zou nooit kunnen gebeuren in Canada, waar de Koningin, en niet de minister-president, met het oppercommando over de strijdkrachten is belast.

De Kroon, aldus schrijft MacKinnon, „dient als drager van de ornamentale en emotionele functies zonder welke geen staat het kan stellen. Die functies dienen ergens te worden ondergebracht en de ervaring leert dat hoe minder politici er gebruikt van kunnen maken, hoe beter en veiliger ze kunnen worden uitgeoefend . . . Bovendien herinneren ze de politici eraan, dat zij de dienaren van de staat zijn, en niet zijn meesters.”

Canadezen maken er nogal eens grapjes over dat hun politieke leven een beetje saai lijkt in vergelijking met dat van andere landen. Maar deze betrekkelijke „saaiheid” is in eerste instantie het gevolg van een systeem dat ingebouwde beveiliging bezit tegen diegenen, die zich de macht naar het hoofd zouden laten stijgen ten nadele van de gehele samenleving.

„Voor deze situatie”, aldus concludeert MacKinnon in zijn boek, „verschaffen de Kroon en haar twaalf vertegenwoordigers compensatie voor de menselijke natuur, zodat de democratie haar taak goed kan vervullen.”

De menselijke natuur veranderen

De rol van de Koningin en van de Kroon heeft zich in de moderne tijd inderdaad ontwikkeld tot een systeem van eerlijk regeren, dat de eetlust afremt van diegenen die uit zelfzuchtige motieven meer macht zouden proberen te krijgen dan hun toekomt.

Bejaarden?

(Vervolg van pagina 6)

werkende mensen om te betalen dan gepensioneerden om een uitkering te ontvangen.

Tegenwoordig gaan de mensen ervanuit dat zij een pensioenuitkering zullen krijgen en *verwachten* dat de regering hen zal onderhouden. De pensioenfondsen worden niet langer beschouwd als een veiligheidsnet, bedoeld voor mensen die in moeilijkheden verkeren. De uitkeringen worden gezien als iets waarop men recht

Maar het systeem is verre van volmaakt.

Dat is de reden waarom de Bijbel de tijd voorzegt — die nu vlak voor ons ligt — waarin een Koning der koningen op volmaakte wijze zal heersen, niet zomaar over een handjevol landen, maar over de hele aarde. Deze Koning zal regeren met absolute eerlijkheid, rechtvaardigheid en macht (Jes. 11:3-5). In tegenstelling tot de mens zal Hij nooit in de verleiding komen zijn ambt te misbruiken. Deze komende regering zal niet gebaseerd behoeven te zijn op compromissen, op machtsbeknotting, politiek evenwicht of op de noodzaak „de menselijke natuur te compenseren”. Deze regering is in feite de regering van God, aan het hoofd waarvan de Schepper zelf staat die Jezus Christus met de uitvoerende macht heeft belast. Ook de andere met regeren belaste personen zullen een *goddelijke* natuur hebben.

De regerende Christus zal in zijn toekomstige wereldheerschappij worden gesteund door „koningen en priesteren” (Openb. 5:10; *Statenvert.*). Dezen zullen door de kracht en de geest van God reeds tijdens hun leven hun trotse, zelfzuchtige natuur hebben overwonnen en gehoorzaam zijn geworden aan de wil van God. Zij zullen zich hebben gekwalificeerd om „macht over de heidenen” uit te oefenen (Openb. 2:26).

Ook zal in dit koninkrijk „mijn knecht David” — de oude koning van Israël — weer tot het hoogste ambt (Ezech. 34:23, 24) worden opgewekt.

In feite zal Christus zelf op „de troon van zijn vader David” (Lukas 1:32) zitten, waarmede dan een opmer-

heeft.

Jongere mensen die dachten dat hun ouders een pensioenuitkering zouden krijgen, verwachten nu gewoon dat de staat voor de oudere bevolking zal zorgen. „Ik moet mijn eigen leven leiden”, is de zelfzuchtige instelling.

God heeft voorspeld dat deze instelling een belangrijke eigenschap van deze tijd zou zijn: „Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn . . . aan hun ouders ongehoorzaam” (2 Tim. 3:1, 2).

kelijke cyclus van heersers wordt gesloten waarbij de troon van de Britse koninklijke familie al bijna 3000 jaar is betrokken. (Schrijf om een gratis exemplaar van het fascinerende boek van Herbert W. Armstrong: *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën.*)

In de wereld van morgen zal deze koninklijke familie van geestelijke wezens Gods regering vanuit Jeruzalem uitbreiden tot zij op den duur elke bewoonde uithoek van de aarde bestrijkt. Zij zal de Kroon en de uitvoerende macht zijn over alle andere naties en koninkrijken (Openb. 11:15). Zoals de Britse Kroon in onze tijd op kleinere schaal doet, zal zij haar ervaring en in de praktijk bewezen succes van de ene natie doorgeven aan de volgende, „tot hij” — de Messias Jezus Christus — „op aarde het recht zal hebben gebracht” (Jes. 42:4).

Zelfs de glorie van het Britse Imperium op het hoogtepunt van zijn macht zal hiermee vergeleken verbleken. □

HEBT U ZICH AL INGESCHEVEN OP DE GRATIS SCHRIFTELIJKE CURSUS VAN AMBASSADOR COLLEGE?

De Bijbel is het boeiendste boek dat ooit is geschreven en de boodschap ervan is bedoeld voor u *vandaag!* Deze cursus kan u helpen de Bijbel werkelijk te begrijpen. De waarheid over het doel van het leven, over de bijbelse profetieën, over de door God geïnspireerde weg naar geluk, dit alles wordt per les tot in details voor u ontsloten. Als u zich wilt inschrijven, schrijf dan naar Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein (Nederland).

De mens heeft in zijn onwetendheid het gebod van God om bejaarde ouders te eren weggedrongen. „Voor het grijze haar zult gij opstaan en aan de oude zult gij eer bewijzen en voor uw God zult gij vrezen: Ik ben de Here” (Lev. 19:32).

Gelukkig zal God spoedig op bovennatuurlijke wijze ingrijpen en op deze aarde zijn regering vestigen en zijn wetten opleggen (Dan. 2:44-45).

De teruggekeerde Jezus Christus zal met barmhartigheid en rechtvaardigheid over de volkeren heersen (Jes. 61:1-3). □

FOTORECHTEN: Pag. 4, links: Jean Pierre Hallet — The Pygmy Fund, rechts: Carl Purcell — Photobank. Pag. 5: Carl Purcell — Photobank. Pag. 6, boven: J.P. Laffont — Sygma, onder: Carl Purcell — Photobank. Pag. 7, 8, 9 en 10: Foto's Hal Finch — PT. Pag. 14, met de klok mee van linksboven: Rotman — Peter Arnold; Smith — Liaison; Espectador — Sygma; Lentz — Visions; Lentz — Visions. Pag. 15: Weisbrof — International Stock. Pag. 27: Elaine Cohen. Pag. 28, linksboven: British Nuclear Fuels LTD. — Camera Press, rechts: Thames River Authority, onder: Steele — International Stock. Pag. 29, boven: © 1968 Metro-Goldwyn-Mayer INC., rechts: L. Greg Smith — PT, onder: Wendy Lagerström.

Inzicht in wereldgebeurtenissen en stromingen

Wanneer grote Banken wankelen

Het Orwell-jaar 1984 eindigt niet met een door socialistische landen beheerste wereld, maar

lanceerde de Penn Square Bank in Oklahoma op de rand van het bankroet. In de greep van dubieuze en onsoliede bankgebruiken (voornamelijk met betrekking tot energieleningen) gleed deze grote staatsbank tenslotte over de

bekend dat de Continental Illinois Bank in Chicago in moeilijkheden verkeerde. In de daaropvolgende drie maanden onttrokken de inleggers het ongelooflijke bedrag van 10 miljard dollar aan hun deposito's. Om de financiële bloeding te stelpen, snelden de Amerikaanse regering en een aantal particuliere banken te hulp met een ongekend hoge lening van 7,5 miljard dollar.

Geleidelijk stabiliseerde de toestand zich. Daar men geen privé-koper kon vinden, verklaarde de FDIC die tot bedragen van 100.000 dollar garant staat voor tegoeden in door de federale overheid geötrooieerde financiële instellingen, zich bereid voor meer dan 4,5 miljard dollar aan door Continental verstrekte leningen over te ne-

men. Ook werd bekendgemaakt dat de FDIC meer dan 80% van de gewone aandelen van Continental onder zich zou houden, waarmee zij de volledige zeggenschap over de toekomst van de Continental Bank verwierf.

De door *The Plain Truth/De Echte Waarheid* geïnterviewde functionarissen van de Federal Reserve en van de FDIC zijn van mening dat het Amerikaanse bankstelsel nog steeds redelijk gezond is. Een van deze functionarissen wees erop dat „meer dan 90% van de 14.800 Amerikaanse bankinstellingen een uitstekende reputatie geniet en goed geleid wordt”. Maar dezelfde autoriteit gaf toe dat de Continental-affaire op het randje van een „catastrofe” had gebalanceerd. ■

met een Westelijk halfroend vol zenuwachtige kapitalisten.

Nog op haar benen wankelend na een zware recessie, veerde de economie van de Verenigde Staten in het vroege voorjaar helemaal op.

Maar de wereldomspannende recessie van 1982-83 had haar tol geëist.

Functionarissen van de Amerikaanse „Federal Deposit Insurance Corporation” (FDIC) vertelden *The Plain Truth/De Echte Waarheid* dat er in 1983 en 1984 in de V.S. gemiddeld elke week een bank over de kop ging. Aan het begin van de recessie ba-

rand van de afgrond, waarna het financiële kadaver door autoriteiten van het Amerikaanse Ministerie van Financiën en van de Federal Reserve in stukken werd gesneden. De Continental Illinois Bank van Chicago nam voor omstreeks 1 miljard dollar aan Penn Square-leningen over.

Overheidsfunctionarissen verklaarden dat de affaire in elk geval de waterdichtheid van het beveiligingssysteem van de Federal Reserve had aangetoond. Maar de debâcle had de bankwereld op haar grondvesten doen schudden.

En toen gebeurde het onmogelijke. In mei werd

Kernafval

De Nationale Adviescommissie voor Oceanen en Dampkring van de Verenigde Staten heeft voorgesteld het storten van laagradioactief afval in de oceanen opnieuw te bezien.

Momenteel wordt het grootste deel van het Amerikaanse kernafval op het land opgeslagen. Maar storten in de oceanen is goedkoper. De commissie is van mening dat storten in de oceanen, mits op de juiste wijze uitgevoerd, niet gevaarlijker is dan opslag op

het land.

Voor diverse landen — waaronder Engeland, Zwitserland en België — is het in zee dumpen van radioactief materiaal een vertrouwde opgave. De Britse Windscale Works waar kernbrandstof wordt opgewerkt, loost elke werkdag zo'n 5 miljoen liter licht radioactief water in de Ierse Zee.

De vraag of het dumpen in de oceanen ernstig gevaar voor de gezondheid oplevert, vormt een onderwerp van onafgebroken discussie.

Met de komst van kerncen-

trales hadden de regeringen gehoopt dat de antwoorden op het vraagstuk van een veilige afvalberging op tijd binnenvonden zouden zijn. Maar zowel

Windscale: openbare dienstverlening of milieuramp?

Waarom Afrika door Overbevolking wordt Bedreigd

Afrika lijkt met zijn huidige bevolking van zo'n 500 miljoen mensen misschien onderbevolkt. Toch is het tempo van de bevolkingsaanwas er bijzonder verontwaardigend, omdat het gepaard gaat met een ontoereikende voedselproductie.

Als gevolg van wijdverbreide droogte zijn tal van Afrikaanse staten afhankelijk geworden van buitenlandse hulp. Volgens de coördinatoren van de internationale hulp zijn in drie jaar droogte in Mozambique naar schatting al 170.000 mensen door honger omgekomen.

De hongersnood in het Sahel-gebied leidde tot een verzoek om voedselhulp van een miljoen ton. „Afrika faalt wanhopig in zijn pogingen voldoende voedsel voor zijn bevolking te verschaffen”, waarschuwt Edouard Saouma, directeur-generaal van de Voedsel- en Landbouw Organisatie van de Verenigde Naties, de FAO.

regeringen als onderzoekers zoeken nog steeds naar veilige en sociaal aanvaardbare manieren om de kernafval kwijt te raken.

De West-Europeanen zijn in de verleiding gekomen het door China gedane aanbod te accepteren om uitgewerk-

Stempel van Goedkeuring op Zuivering van de Theems

In de jaren '50 werd de rivier de Theems als biologisch dood aangemerkt. Het zuurstofgehalte van het water was in feite tot nul gedaald — een levenloze erfenis van de Industriële Revolutie.

Vanaf het einde van de 18e tot het midden van de 20e eeuw was het ecosysteem van zoetwater en getijden geleidelijk onder de druk van industrie en bevolkingstoename bezweken. De rivier ging meer gelijkenis vertonen met een riool dan met een inspiratiebron voor barden en dichters.

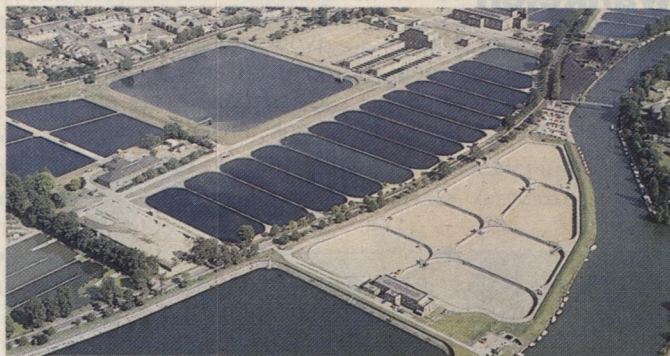
In de jaren '60 werd er een wetgeving ingevoerd waarbij de „Port of London Authority” werd belast met de regeling van de lozing van huishoude-

Tenzij er afdoende maatregelen worden getroffen om een daling van het geboortecijfer tot stand te brengen, stevent Afrika op een grote ramp af. De vrouwen in Kenya brengen nu in hun leven gemiddeld acht

te kernbrandstof op te slaan in de uitgestrekte Chinese woestijnen. De voorstellen zouden Europese landen in staat stellen de gevaren en de politieke problemen van lokale opslag te omzeilen. En hoewel kostbaar, komen de Chinese voorstellen

lijken en industrieel afvalwater op de rivier. Strenge wetten, waaraan strikt de hand werd gehouden, hebben sindsdien tot de beoogde resultaten geleid.

Een samenhangend stelsel van meer dan 450 zuive-

ringsinstallaties behandelt nu dagelijks 3,86 miljoen liter rioolwater. Het water dat eens de verf van de bootrompen pelde, krioelt nu weer van leven. Het zuurstofgehalte bedraagt nu 98% van het natuurlijke gehalte, en de rivier telt meer dan 100 soorten vis.

kinderen ter wereld. In tegenstelling daarmee bedraagt het geboortecijfer in West-Europa 1,6, in de V.S. 1,8 en in de Sovjet-Unie 2,4.

Terwijl veel landen in andere werelddelen erin ge-

goedkoper uit dan de huidige Europese projecten.

Maar Europa weet niet precies hoe het zou moeten garanderen dat China niet zou besluiten het plutonium-afval op een latere datum om te zetten in kernwapens. ■

Een paar maanden geleden kon men bij het Parlementsgebouw in Londen een zeehond zien zwemmen. Heel Engeland was onder de indruk. Het was de eerste rob die in 150 jaar in de Theems was waargenomen.

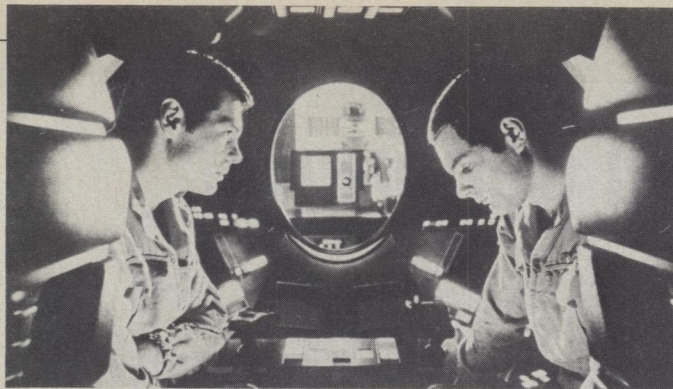
Waterzuiveringsinstallatie, Hampton, West-Londen

De aanwezigheid van deze spartelende gast leek definitief het stempel van goedkeuring te drukken op al het harde werken om de historische rivier van de ondergang te redden. ■

slaagd zijn hun geboortecijfers te stabiliseren, is een jaarlijkse toename van 4% in sommige Afrikaanse landen niet ongewoon. Dit stelt de landbouwers voor een onoverkomelijk probleem. Sinds 1970 is de voedselproductie per hoofd der bevolking met meer dan 11% gedaald. In hetzelfde tijdvak is de omvang van de voedselimporten verdubbeld.

Natuurrampen, ongunstige klimaatsomstandigheden, sociale onrust, corrupte regeringen en een zelfvernietigende overheidspolitiek zijn voor de voedselcrisis aansprakelijk gesteld. ■

Volgende Grens: Denkende Machines

„Laat dat, David — laat dat alsjeblieft!“ Maar David ging rustig door, Hal de computer een voor een van zijn geheugenblokken te ontdoen. „Hou daarmee op, David, ik ben bang. Mijn verstand is bezig weg te zakken. Ik voel het aankomen. Ik kan het voelen...“

Toen in 1968 de film *2001: A Space Odyssey* verscheen, werd het concept van een denkende, „intelligente“ computer met de naam Hal tot een angstwekkende realiteit.

In een onlangs uitgekomen vervolg, *2010*, verschijnt Hal opnieuw ten tonele, om ditmaal het sterrenschip *Discovery* een „stoutmoedige jacht door het zon-

nestelsel“ te laten maken.

Is een computer voorzien van kunstmatige intelligentie werkelijk mogelijk? Computergeleerden beantwoorden die vraag bevestigend. Wetenschapsbeoefenaren zijn in diverse landen al druk bezig met kunstmatige intelligentie in de vorm van computers die kunnen redeneren als mensen, van hun ervaringen kunnen leren en in mensentaal communiceren.

De directeur van het Laboratorium voor Kunstmatige Intelligentie van het Technologisch Instituut van Massachusetts, Patrick H. Winston, zegt er dit van: „Het is net of je in Kitty Hawk bent bij de eerste opstijging van de vliegtuigen van de gebroeders Wright.“

Onze huidige geavanceerde computers kunnen met behulp van informatiebanken grote hoeveelheden gegevens terugvinden en bewerken.

Intelligente machines, scène uit 2001: A Space Odyssey

Daarentegen zal kunstmatige intelligentie de computers met „gezond verstand“ begiftigen, en hun niet alleen leren talen te verstaan, maar ook van hun ervaringen te leren, en wel door kennis niet op wiskundige grondslagen te

verwerken, maar op basis van de logica. Wanneer het inderdaad zo is dat de nieuwe rijkdom van de naties uit kennis bestaat, zal het bezit van internationale computersuprematie het betreffende land ongetwijfeld grote voordelen verschaffen op de terreinen van technologie, wetenschap, zakenleven, economie, industrie — en oorlogvoering. ■

Hong Kong: in 1997 daalt de Union Jack

Na bijna twee jaar van besprekingen heeft Groot-Brittannië een accord met China bereikt over Hong Kong. Na welhaast een eeuw lang een

voortgeschoven buitenpost van Engels wereldomspannende imperium te zijn geweest, zal Hong Kong in 1997 een „speciaal-bestuursgewest“ van China worden. Het einde van het Britse bestuur over Hong Kong is tekenend voor de toenemende betekenis van China. De met een looptijd van 50 jaar gesloten nieuwe overeenkomst legt China de verplichting op het op Britse

leest geschiedde stelsel van wetten te handhaven. Hong Kong, na New York en Londen het grootste financiële centrum van de wereld, zal zijn vrije markteconomie blijven behouden en financiële autonomie krijgen. Het zal een vrijhaven blijven en zowel zijn eigen handelsstatus als zijn vrij inwisselbare valuta blijven behouden. De kapitaalsbeweging naar en van Hong Kong zal vrij blijven, maar China zal de leiding krijgen over de buitenlandse en de defensiepolitiek. ■

Cocaine en verslaving

Een proefonderzoek naar de aard van de telefoongesprekken met mensen die de Amerikaanse „National Cocain Hotline“ bracht het volgende aan het licht: 91% had medische klachten, voortvloeiend uit het gebruik van cocaine (waaronder chronische hoofdpijn, neusbloedingen, en verlaagde seksuele potentie); 52% was bang dat hun werk eronder zou lijden als zij het gebruik stakten; 85% zei niet van cocaine te kunnen afblijven wanneer het hun werd aangeboden. Een andere enquête, ditmaal onder opbelende vrouwen, bracht aan het licht dat: 35% al haar geld had opgemaakt en nu zonder middelen van bestaan was; 33% zelf in drugs was gaan handelen om haar gewoonte te financieren; 24% diefstallen had gepleegd, op het werk dan wel van familie of vrienden.

Waartoe bent u geboren?

Waarom bent u hier? Is het bestaan van de mens louter een grillige toevalligheid in een zinloos universum, of heeft uw leven

een concreet, achterhaalbaar doel — een betekenis die u wellicht niet kent?

Tegenwoordig is het belangrijkste probleem van de mensheid dat van haar voortbestaan! Niettemin schijnen maar weinig mensen in te zien dat het antwoord op

de vraag „Waartoe bent u geboren?” alleszins heeft te maken met het groeiende kwaad in de wereld!

Het verrassende antwoord op de hedendaagse paradox van wetenschappelijke en technologische vooruitgang en het snel toenemende kwaad wordt duidelijk gemaakt in een opzienbarend boekje dat verklaart wat uw bestemming is.

Wij bieden u deze grondige uiteenzetting van het onbegrepen potentieel van de mens gratis aan. U kunt dit boekje, *Waartoe bent u geboren?* eenvoudig in uw bezit krijgen door ons om een exemplaar te schrijven. Vermeld a.u.b. bij al uw aanvragen het nummer van uw adresstrookje.

